κ. Στέφ. Κόντσιανον
Τσιμισκή 31
Θεσ/νίκην

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
13
ΜΑΪΟΥ 1956
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
Ἀριθμὸς Φύλλου 155
Τιμὴ φύλλου δραχ. 1.50

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΤΑ ΕΞΩΚΚΛΗΣΙΑ

Ἐκδηλοῦντες τὰ θρησκευτικὰ αἰσθήματά των οἱ πρόγονοί μας ἀνήγειραν πολλὰ ναΐδρια εἰς διαφόρους ἐξοχικὰς τοποθεσίας τῶν περιοχῶν τῶν χωρίων των. Πολὺ περισσότερον πλούσιοι ἀπὸ ἡμᾶς εἰς πίστιν, ἀλλὰ πτωχότεροι εἰς ὑλικὰ μέσα δὲν κατεσκεύασαν μεγαλοπρεπῆ οἰκοδομήματα. Ὅλα τὰ ἐξωκκλήσια των ὅμως ἦσαν ἀπέριττα καὶ αἱ θέσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἀνηγέρθησαν ἐξόχου φυσικῆς καλλονῆς. Συνήθως βαθύσκια δένδρα ἐπλαισίωναν τοὺς ἐξοχικοὺς αὐτοὺς ναΐσκους, πάντοτε δὲ ἀνέβρυεν ἐκεῖ κρυστάλλινον ὕδωρ.

Ἡ εὐλάβεια τῶν προπάππων μας συνετήρει συνεχῶς τὰ γραφικὰ ἐξωκκλήσια καὶ τὸ λάδι δὲν ἔλειπε ποτὲ ἀπὸ τὰ καντήλια των.

Ὅτε ἑώρταζον οἱ ἅγιοι, εἰς μνήμην τῶν ὁποίων εἶχον ἀνεγερθῆ ταῦτα, φρεσκοασβεστωμένα, κάτασπρα καὶ πεντακάθαρα, ὡσὰν νὰ ἐφόρουν τὰ γιορτινά των, ἐπρόβαλλον ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ καταπράσινα δένδρα, ποὺ τὰ περιέβαλλον, λάμποντα ἀπὸ ἁγίαν ὠμορφιάν.

Τὰ γραφικώτατα γιορτινά των ἐφόρουν καὶ οἱ εὐλαβεῖς, χριστιανοὶ οἱ ὁποῖοι συνεκεντροῦντο εἰς αὐτά, διὰ νὰ παρακολουθήσουν μὲ πραγματικὴν κατάνυξιν τὴν τελουμένην θείαν λειτουργίαν καὶ νὰ ἐκδηλώσουν ἐν συνεχείᾳ τὴν χριστιανικὴν χαράν των διὰ χορῶν καὶ ἀσμάτων διασκεδάζοντες σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἁγνῶς καὶ ἀνυποκρίτως. Αἱ παννηγύρεις εἰς τὰ ἐξωκκλήσια ἀπετέλουν θαυμασίας ἐκδηλώσεις τῆς χριστιανικῆς πίστεως τῶν προγόνων μας καὶ τῶν ἁγνῶν καὶ ὑγειῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων των, εἰκόνα τῶν ὁποίων δυστυχῶς μόνον διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ὑπερόχων διηγημάτων τοῦ Ἀλεξάνδρου Παπαδιαμάντη ἠμπορεῖ νὰ λάβῃ κανεὶς σήμερον.

Τὰ ἐξωκκλήσια μας, ἀντὶ ἔπειτα ἀπὸ τόσα χρόνια, νὰ ἔχουν ἐμπλουτισθῆ, μᾶλλον ἐγκαταλειφθέντα εἰς τὴν φθοροποιὸν ἐπίδρασιν τῶν καιρικῶν συνθηκῶν βραδέως ὑποκύπτουν εἰς τὴν φθορὰν καὶ δὲν εἶναι μακρὰν ὁ καιρός κατὰ τὸν ὁποῖον θλιβερὰ ἐρείπια θὰ ὑπενθυμίζουν, ὅτι ἐκεῖ κάποτε ἡ εὐλάβεια τῶν παλαιοτέρων χριστιανῶν εἶχεν ἀνεγείρει κάποιον ναΐσκον εἰς μνήμην κάποιου ἁγίου.

Ὡς καὶ αὐταὶ αἱ περιοχαὶ των ἔχουν ἐγκαταλειφθῆ εἰς πολλὰς περιπτώσεις. Καὶ ὄχι μόνον οὐδεμία κατεβλήθη προσπάθεια διὰ τὴν εὐπρέπισίν των, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὴν τὴν στοιχειώδη καθαριότητα δὲν λαμβάνεται ἡ ἐπιβαλλομένη μέριμνα.

Οἱ σημερινοὶ χριστιανοὶ δὲν τάζουν εἰς τοὺς ἁγίους. Καὶ δὲν αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην νὰ ζητήσουν τὴν χάριν των μεριμνῶντες διὰ τὸ ἐξωκκλήσια των. Δαπανοῦν πολλαπλάσια ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἐξώδευον κατὰ τὸ παρελθόν, διὰ νὰ καλλωπίζουν τὰ φθαρτὰ σαρκία των καὶ σχεδὸν οὐδὲν προσφέρουν διὰ τὴν εὐπρέπισιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν συντήρησιν τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τῶν ἐξωκκλησίων. Εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἡ πίστις καὶ ἡ εὐλάβεια τῶν χριστιανῶν, αἱ ὁποῖαι ἀνήγειραν καὶ συνετήρουν τὰ ἐξωκκλήσια ἔχουν μειωθῆ.

Καὶ ἡ Ἐκκλησία; πῶς ἀντιμετώπισε καὶ ἀντιμετωπίζει τὸ ζήτημα αὐτό; ἔπραξε καὶ πράττει ἄραγε, ὅ,τι ἐπιβάλλεται ἔναντι τοῦ θλιβεροῦ αὐτοῦ φαινομένου;

Δὲν γνωρίζομεν. Διαπιστοῦμεν ἁπλῶς μετὰ θλίψεως, ὅτι τὰ ἐξωκκλήσιά μας κινδυνεύουν νὰ μεταβληθοῦν, μὲ τὸν ρυθμὸν μὲ τὸν ὁποῖον αὐξάνει ἡ ἀδιαφορία τῶν σημερινῶν χριστιανῶν εἰς σωροὺς λίθων. Καὶ εἶναι τόσον περισσότερον θλιβερὸν αὐτό, διότι πλὴν τῆς θρησκευτικῆς των σημασίας, ἡ ὁποία εἶναι καὶ ἡ σημαντικωτέρα, ἐμφανίζουν τὰ γραφικώτατα ἐξωκκλήσιά μας καὶ ἐξαιρετικὸν τουριστικὸν ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον καθιστοῦν ζωηρότερον αἱ θαυμάσιαι τοποθεσίαι των.

Ἐὰν καταβληθοῦν ἐλάχισται δαπάναι καὶ ἀξιοποιηθοῦν αἱ τοποθεσίαι αὗται, πάρα πολλοὶ ἐντόποιοι καὶ ξένοι θὰ τὰς ἐπισκέπτωνται. Καὶ οἱ ἐπισκέπται τῶν ἐξόχων φυσικῶν καλλονῶν των κατ' ἀνάγκην θὰ εἰσέρχωνται καὶ εἰς τὰ ἐξωκκλήσια. Κάποιαν θρησκευτικὴν δόνησιν θὰ ὑφίσταται ἡ ψυχήν των. Οἱ Χριστιανοὶ θὰ ξαναβρίσκουν τὸν Θεόν των, ποὺ κοντεύει νὰ τὸν χάσουν.

Φροντίσατε λοιπὸν ἐγκαίρως διὰ τὰ ἐξωκκλήσια μας!

Οἱ σεβασμιώτατοι Ἐπίσκοποι τοῦ Νομοῦ μας, ἅς λάβουν ἰδιαιτέραν μέριμναν δι' αὐτά.

10 ΜΑΪΟΥ 1956 ΩΡΑ 3Η ΠΡΩΙΝΗ

Οἱ δύο ἡρωϊκοὶ Κύπριοι ἀγωνισταί, ὁ ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΑΟΛΗΣ καὶ ὁ ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ἐδολοφονήθησαν δι' ἀπαγχονισμοῦ ὑπὸ τῶν δυναστῶν τῆς Κύπρου μας εἰς τὰς Κεντρικὰς Φυλακὰς τῆς Λευκωσίας.

Ἔτρεμον αἱ χεῖρες τοῦ δημίου των ἐνῷ ἡτοίμαζε τοὺς βρόγχους, ἀλλὰ τὰ δυὸ παλληκάρια τὸν προσέβλεψαν μὲ ἐσχάτην περιφρόνησιν καὶ μὲ τὸ ὅραμα τῆς Ἐλευθέρας Κύπρου καὶ τὴν λάμψιν, τὴν ὁποίαν ἀντανακλοῦσε εἰς τὰ ὡραῖα νεανικὰ πρόσωπα των ἡ συναίσθησις τῆς ὑπερόχου θυσίας των, ἀπτόητοι, γαλήνιοι, ὀλύμπιοι ἀνῆλθον μὲ βῆμα σταθερὸν τὸ ἰκρίωμα τῆς Ἀθανασίας!

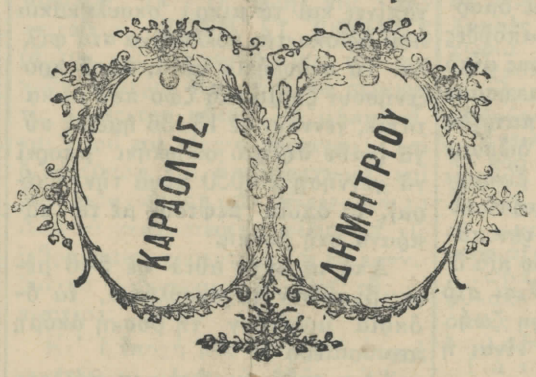

Ἡ Ἑλλὰς κλίνει εὐλαβικὸν τὸ γόνυ ἐμπρὸς εἰς τοὺς νεοσκαφεῖς τάφους τῶν δύο ἡρωϊκῶν παιδιῶν της.

Οἱ Πανέλληνες, εἴτε Κύπριοι εἶναι, εἴτε εἰς τὴν ἐλευθέραν Πατρίδα κατοικοῦν, εἴτε εἰς τὰς ξένας χώρας εὑρίσκονται ὁρκίζονται νὰ ἐκδικηθοῦν σκληρὰ τοὺς ἀτίμους δολοφόνους τῶν γενναίων ἀδελφῶν των.

Οἱ Χαλκιδικεῖς, πρῶτοι μεταξὺ τῶν πρώτων οὐδὲν λέγουν. Ἁπλῶς ζηλεύουν τοὺς δύο Κυπρίους ἥρωας.

✲ ✲ ✲ ΗΓΝΩΜΗ ΜΑΣ ✲ ✲ ✲

Ο ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΣ ΔΙΕΛΥΘΗ

Κατὰ τὸ παρελθὸν οἱ πρόσκοποι τῆς πόλεώς μας μετεῖχον πάντοτε τῆς τιμητικῆς φρουρᾶς κατὰ τὴν περιφορὰν τοῦ Ἐπιταφίου. Ἐφέτος οὐδεὶς πρόσκοπος μετεῖχε ταύτης.

Ἔοβυσε ὁ προσκοπισμός μας;

Ἀλλὰ τί νὰ τὸν κάνωμεν τώρα, ἀφοῦ ἔχομεν.... Ἐπιθεωρητὴν Σωματικῆς ἀγωγῆς;

Η ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΑ ΣΒΥΝΕΙ

Μετὰ τὴν σηροτρίαν μας, ἡ ὁποία ἔχει σχεδὸν ὁλοκληρωτικῶς καταστραφῆ καὶ ἄλλος γεωργικὸς κλάδος τοῦ Νομοῦ μας διατρέχει σοβαροὺς κινδύνους. Ἡ ἀμπελουργία μας διέρχεται μὲ τὴν σειράν της σημαντικὴν κρίσιν. Εἰς πολλὰς περιφερείας τοῦ Νομοῦ μας πολλαὶ ἄμπελοι ἔχουν ἀπὸ μακροῦ καταστραφῆ καὶ ἄλλαι ἔχουν ἐγκαταλειφθῆ. Καθ' ἑκάστην δὲ οἱ ἀμπελουργοὶ ἐγκαταλείπουν τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀμπέλου ὡς ἀσύμφορον πλέον, δοθέντος ὅτι ἡ μὲν τιμὴ τοῦ οἴνου ἔχει κατέλθει εἰς ἐξευτελιστικὰ ἐπίπεδα ὁ δὲ φόρος ἀποστάξεως τῶν στεμφύλων ἀνῆλθεν εἰς δυσθεώρητα ὕψη.

Ἔχουν τὴν γνώμην οἱ ἀρμόδιοι, ὅτι ἐπιβάλλεται διὰ γενικωτέρους λόγους ἡ ἐγκατάλειψις τῆς καλλιεργείας τῆς ἀμπέλου; Ἐὰν ὄχι διατὶ δὲν λαμβάνονται τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα;

ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ΣΑΡΤΗΣ

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1932, ἤτοι ἀφ' ἧς ἐπραγματοποιήθη ἡ τηλεφωνικὴ σύνδεσις Συκιᾶ.-Σάρτης οὐδεμία ἐγένετο συντήρησις τοῦ δικτύου τούτου. Τὰ σύρματα καταστραφέντων τῶν στύλων στηρίζονται εἰς δένδρα καὶ εἰς διάφορα ἄλλα φυσικὰ στηρίγματα, συνεπείᾳ δὲ τούτου δυσχεραίνεται ἡ τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία.

Ὅσον ἄγονον καὶ ἂν θεωρῇ τὴν γραμμὴν αὐτὴν ὁ ΟΤΕ ὑποχρεοῦται νομίζομεν νὰ τὴν συντηρήσῃ.

ΗΛΘΕΝ—ΑΠΗΛΘΕΝ

Ἐπληροφορήθημεν, ὅτι τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν μας ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπιθεωρητὴς κ. Ἀλέξ. Μπαμπίλης, ὅστις παρέμεινε μόνον μίαν ἡμέραν ἐπιθεωρήσας, τὸ γραφεῖον ἐσόδων, χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ τὰ ἤδη πρὸ δύο ἑβδομάδων καταγγελθέντα ὑφ' ἡμῶν, ὡς πρὸς τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐν τῷ Δημοσίῳ ταμείῳ μας κατάστασιν.

Μήπως δὲν ἔλαβον γνῶσιν οἱ ἁρμόδιοι τοῦ δημοσιεύματός μας; ἢ μήπως φρονοῦν, ὅτι ἡ μὲν διαμάχη τῶν ὑπαλλήλων πρέπει νὰ φθάσῃ εἰς τὰ πεζοδρόμια, ἡ δὲ δυσφορία τοῦ κόσμου νὰ προσλάβῃ τὴν μορφὴν ἐκτρόπων διὰ νὰ καταστῇ τὸ θέμα ἐξεταστέον;

Η ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΙΧΘΥΩΝ

Μολονότι κατ' ἐπανάληψιν ἠσχολήθημεν μὲ τὸ ζήτημα τῆς προστασίας τῶν ἐντίμων καὶ πτωχῶν ἁλιέων τοῦ Νομοῦ μας καὶ ἐζητήσαμεν νὰ ληφθῶσιν ἀποτελεσματικὰ μέτρα προστασίας ἰδίᾳ τῶν παραλίων, πλὴν τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχουν τελωνιακαὶ ἀρχαί, ὅμως οὐδὲν ἐγένετο.

Οἱ ἁλιεῖς τοῦ Νομοῦ μας καὶ ἰδίως τῆς Σιθωνίας καὶ Ἁγίου Ὄρους διαμαρτύρονται, διότι ἐπετράπη ἡ δι' ἀνεμοτρατῶν ἁλιεία εἰς τὸν Τορωναῖον κόλπον καὶ τὸν τοιοῦτον Ἁγίου Ὄρους, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας τοιαύτη ἐπροξενήθη καταστροφὴ τοῦ ἰχθυογόνου, ὥστε νὰ παρατηρῆται ἤδη μεγίστης ἐκτάσεως ἔλλειψις ἰχθύων.

Δοθέντος μάλιστα ὅτι ἡ δι' ἀνεμοτρατῶν ἁλιεία, κατὰ παράβασιν καὶ αὐτῆς τῆς κακῶς χορηγηθείσης ἀδείας, ἐκτείνεται καταχρηστικῶς μέχρι καὶ ἐντὸς τῶν λιμένων, τὸ ζήτημα ἔχει κινήσει τὴν κοινὴν ἀγανάκτησιν καὶ προβάλλεται πανταχόθεν τὸ δίκαιον αἴτημα τῆς λήψεως προστατευτικῶν μέτρων τοῦ κινδυνεύοντος νὰ σπαταληθῆ ἐναλίου πλούτου μας.

ΕΝΤΡΟΠΗ ΜΑΣ

Ἀγωνιζόμεθα διὰ νὰ ἐπεκταθῆ εἰς τὸν Νομόν μας ὁ ἠλεκτρισμός. Ζητοῦμεν νὰ φθάσῃ τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς καὶ εἰς τὸ μικρότερον χωριό, διότι ἀποτελεῖ σήμερον ὁ ἠλεκτρισμὸς ἀπαραίτητον καὶ στοιχειώδη πολιτισμόν, ἀλλ' ἀντὶ μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν θὰ πραγματοποιηθῆ ἡ ἐπέκτασις αὕτη νὰ καταβάλωμεν κάθε προσπάθειαν διὰ τὴν εὐρυτέραν χρησιμοποίησιν τοῦ ὑπάρχοντος ἠλεκτρικοῦ ῥεύματος ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ Νομοῦ, βαίνομεν πρὸς τὰ ὀπίσω.

Ἡ σβέσις τῶν δημοτικῶν φώτων γίνεται τὴν 11ην μ.μ., ἐνῷ πολλοὶ κάτοικοι δὲν ἔχουν ἐπιστρέψει ἀκόμη εἰς τὰς οἰκίας των, οἱ δὲ ξένοι ἀναζητοῦν τὰ ξενοδοχεῖα των παραπαίοντες μέσα εἰς τὸ σκότος.

Ἐπὶ τέλους εἶναι ἐντροπή μας. Ἡ θερινὴ περίοδος ἀρχίζει καὶ ἡ προσέλευσις ξένων εἰς τὴν πόλιν μας θὰ γίνεται καθ' ἑκάστην ζωηροτέρα.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπιληφθῆ τοῦ θέματος αὐτοπροσώπως ὁ κ. Νομάρχης καλῶν τόσον τὸν κ. Δήμαρχόν μας ὅσον καὶ τὸν ἐκπρόσωπον τῆς Ἑταιρίας διὰ νὰ ἐξευρεθῆ ἔνας οἱοσδήποτε τρόπος παροχῆς ἠλεκτρικοῦ ῥεύματος κατὰ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας παρατεινομένου ἅμα τοῦ δημοτικοῦ φωτισμοῦ τὴν νύκτα!

ΝΑ ΛΗΦΘΟΥΝ ΜΕΤΡΑ

Τὸ θέρος πλησιάζει. Τὸ ζήτημα τῆς καθαριότητος, τόσον συνυφασμένον μὲ τὴν ὑγείαν μας προσλαμβάνει μεγαλυτέραν σημασίαν, τὴν ὁποίαν δυστυχῶς δὲν ἀποδίδουν οἱ κάτοικοι πολλῶν χωρίων μας.

Εἶναι σκόπιμον ἀπὸ τοῦδε καὶ πρὶν ἀρχίσουν νὰ ἐμφανίζωνται ἐπιδημίαι νὰ φροντίσουν οἱ μᾶλλον ἁρμόδιοι εἰς κάθε Κοινότητα διὰ τὴν πλήρη διαφώτισιν τῶν κατοίκων ἐπὶ τοῦ σοβαροῦ αὐτοῦ θέματος, λαμβανομένων ἐν τέλει κατὰ τῶν μὴ συμμορφουμένων τῶν ὑπὸ τῶν Νόμων ὁριζομένων μέτρων.

Γεωργικὸν Διήγημα

Ἀφιερωμένο στὴ Ν. Καλλικράτεια

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Κ. ΚΟΥΣΟΥΛΑ–Γεωπόνου

= 4ον (τελεταῖον) =

Κι' ὅλα αὐτὰ ποὺ τὰ χρωστᾶμε σὲ σᾶς τὸ γνωρίζω παποῦ..Μὰ τὶ ὠφελοῦν; Γιὰ σένα ποὺ ἀγωνίστηκες καὶ πάσκισες γι' αὐτά, ἔχουν ἀξία!. Ἀλλὰ γιὰ μένα ποὺ τὰ φκιάνω χρόνια τώρα χωρὶς νὰ βλέπω προκοπὴ εἶναι ἀλλιῶς...

Τὸ ξέρεις πῶς ἤθελα νὰ φύγω τὶ δὲν εἶναι ζωὴ αὐτὴ ἡ δική μας.. Ξυπόλητα καὶ μὲ μισὸ τσαρούχι παράγουμε τοῦ κόσμου τὰ καλὰ κι' ἔχομε γιὰ τὸν ἑαυτὸ μας τὴν πίκρα καὶ τῆς φτώχειας τὴν ἀπόλαψη. Κι' ἔκανα ὑπομονή.. καὶ τὸ ξέρεις πόσο ἀγαπάω τὴ δουλειά μας ποὖναι καλὴ καὶ βοηθάει χωρὶς νὰ βλάφτη κανέναν ἄνθρωπο.. Κι' ἔχομε τοῦ Θεοῦ τὸ κήριγμα στὴν ψυχή μας.

Ἐκεῖ στὰ φῶτα ζοῦνε οἱ ἄνθρωποι παποῦ καὶ μᾶς, μᾶς παρατήσανε.. Δὲν σκέφτονται πῶς χωρὶς ἐμᾶς δὲν θᾶχαν τὰ καλά τους Μὲ τὸν ἱδρῶτα τὸ δικό μας ποὺ ἐμπορεύονται χτίσανε μέγαρα καὶ μᾶς θὰ πέση ἡ καλύβα τοῦ ἐπικισμοῦ νὰ μᾶς πλακώση.. Φκιάσανε δρόμους σᾶ γιαλὶ καὶ μεῖς κυλιώμαστε στὶς λάσπες.. Λαμποκοποῦνε τὰ νειάτα κι ἡ ζωή τους ἀπὸ πάστρα καὶ μεῖς βρωμίζουμε χωρὶς νερό...

Ἀστράφτουν τὰ φῶτα τους καὶ κάνουν πιὸ πυκνὰ τὰ δικά μας τὰ σκοτάδια.. Γλεντοῦν καὶ χαίρονται μὲ γιορτὲς καὶ παράτες καὶ ξοδεύουν σὲ μιὰ βραδιὰ μιᾶς χρονιᾶς δικό μας κόπο,.. Σὲ μᾶς ἔρχονται οἱ πλημμύρες; οἱ σεισμοὶ κι' οἱ καταστροφὲς, οἱ ξηρασίες κι' οἱ βαρδάρηδες καὶ φανερώνονται οἱ ἅγιοι γιὰ νὰ μετανοήσουμε καὶ νὰ μᾶς φέρουνε στὸν ἴσιο δρόμο.. Μᾶς ἀφανίζουνε κάθε χρόνο οἱ ἀρρώστειες καὶ πρέπει νὰ πουληθοῦμε γιὰ νὰ γίνουμε καλά... Θὰ φύγω πιὰ παποῦ καὶ μὴ θέλης νὰ μὲ κρατήσης...»

«Ὅπου νὰ πᾶς παιδί μου θᾶσαι φτωχὸς κι' οἱ φτωχοὶ τῆς πόλης καὶ τοῦ χωριοῦ εἶναι τὸ ἴδιο πρᾶμα.»

«Θὰ δουλέψω παποῦ καὶ θὰ πληρώσουνε καλὰ τὸν κόπο μου.

«Πολλοὶ δουλεύουνε ἀλλὰ ὁ κόπος τους δὲν πληρώνεται καλά... Μήπως δὲ μιλᾶς γιὰ τίμια ἐργασία;»

«Παποῦ μὴ μὲ προσβάλης.. Θὰ πάω νὰ δουλέψω τίμια...»

«Καλὰ παιδί μου.. Νὰ φύγης.. Νὰ πᾶς στὴν εὐχὴ τοῦ Θεοῦ.. Θέλω νὰ σοῦ ζητήσω μιὰ χάρη πρὶν φύγης. Μέρα τὴ μέρα περιμένω νὰ πεθάνω.

Δὲ θ' ἀργήσω πολὺ νὰ σὲ καθυστερήσω... Θέλω νὰ μὲ θάψης μὲ τὸ χέρι σου στοὺς σταυροὺς μαζὺ μὲ τοὺς δικούς μου.. Κι' ὕστερα ὅπως θέλεις κάμε.»

Ὁ Νέος ἔσκυψε καὶ φίλησε τὸ χέρι τοῦ παποῦ.. «Σ' εὐχαριστῶ παιδί μου.. Τελείωσε πιὰ αὐτὴ ἡ κουβέντα. Γέρος εἶμαι καὶ θέλω κάτι ἀκόμα νὰ πῶ.. Ἄκουσε με καλά.. Σὲ δοκίμασα... ἀξίζεις νὰ τὴν ἀκούσης τὴν κουβέντα μου τὴν τελευταία... Νᾶχης τὴν εὐχή μου.»

* * *

Ὁ ἄνθρωπος κοντὰ στὴ φύση ἀνανεώνεται... Τὴν ἄνοιξη ὅλα ἀνθίζουν καὶ χαίρονται.. Λουλουδιάζουν οἱ ἐλπίδες κι' εἶναι τόσο ὄμορφο πρᾶγμα ἡ πίστη καὶ τὰ ὄνειρα.

Μιὰ φορὰ ἦταν ἕνας γεωργὸς καὶ πάθαινε κάθε χρόνο τὸ ἴδιο πράμα. Τὸ φθινόπωρο ἔχανε τὶς ἐλπίδες του καὶ τὴν ἄνοιξη τὶς εὕρισκε Συνήθισε τόσο πολὺ ὁ καλός μας ὁ ἄνθρωπος μ' αὐτὴ τὴν δουλειά. Πέρασε ἔτσι τὴ ζωὴ του μὲ μπόρες καὶ συμφορὲς κι' ἔμεινε ἀδιόρθωτος.. Ὅλο ἔλεγε «τοῦ χρόνου» Γέρασε καὶ πέθανε φτωχός.. Καὶ πεθαμένος ἀκόμα ἔγραφε τὸν σχίσανε ἀκόμα στὴν καρδιὰ του «τοῦ χρόνου» Ἤλπιζε ἀκόμη ὁ ἄνθρωπος! Τὸ ἴδιο πάθαινε κι' ὁ δικός μας ὁ Γιωργῆς...

Ζευγαρωτὰ τ' ἀχνάρια τους πάλι στὸ βαμπακότοπο.. ψιλὸ τὸ χῶμα ἀφρὸς τῆς Θάλασσας.. Τὰ πρῶτα καὶ τὰ δεύτερα καρύδια εἶχαν δέσει οἱ μπαμπακιές.. Κι' ἡ Εὐδοκία εἶχε τὸ πρῶτο της παιδὶ στὸ σπίτι καὶ τὸ δεύτερο στὴ κοιλιά.. Ὁ Γέρος εἶχε μέρες πιὰ ποὺ δὲ σηκωνότανε.. Δὲ μποροῦσε νὰ πάη στὴν ἐκκλησιά. Περίμενε νὰ τὸν καλέση ὁ θεὸς κοντὰ του στὸν Οὐρανό...

Κι' ἕνα πρωῒ ὁ γέρος ζήτησε τὴ μετάληψη.. Καθήσανε ὅλοι γύρω του.. Ἀκούμπησε τὸ κοκκαλιάρικο χέρι του στὸ κεφάλι τοῦ Γιωργῆ κι' εἶπε.. Σ' αὐτὸ τὸν κόσμο παιδί μου κάθε γενιὰ ἔχει κι' ἕνα χρέος. Ἔτσι μὲ τὸ χρέος μεγαλώνουν καὶ ὀμορφαίνουν οἱ πατρίδες. Οἱ παποῦδες λεφτερώσανε μὲ τὸ χρέος τους αὐτὸ τὸν τόπο.. Ἐμεῖς τὸν ἀγαπήσαμε καὶ τὸν φκιάσαμε δεύτερη πατρίδα μας.. Τὸν ἡμερέψαμε τοῦ δώσαμε τὴ ζωή μας καὶ τώρα τοῦ δίνουμε τὸ θάνατό μας.. παιδί μου αὐτὸ εἶναι τὸ χρέος σου.. Κάμε τὴν πατρίδα σου καὶ τὸν τόπο σου πιὸ ὄμορφο.. Παράδωσέ την ἔτσι στὸ παιδί σου νὰ ἶδῆ καλλίτερη ζωή.. Ὁ ἀγώνας σου, παιδί μου εἶναι ἡ Αὐστραλία..»

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Διεύθυνσιν Ἐφημερίδος
«Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»
Πολύγυρον

Κύριε Διευθυντά,

Παρακαλῶ ὅπως δημοσιεύσητε εἰς τὴν ἔγκριτον ἐφημερίδα σας τὰ κάτωθι.

Ἐπὶ τέλους μετὰ πολύμηνον διακοπὴν τῆς δι' αὐτοκινήτου συγκοινωνίας τῆς Κοινότητος Παλιουρίου ἀπεκατεστάθη αὕτη κατ' αὐτάς. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὰς ἐκτελουμένας ἐργασίας εἰς τὸ τμῆμα τῆς ὁδοῦ ἀπὸ Καψοχώρας εἰς Παλιούρι κατόπιν σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων Κασσάνδρας ἐγκριθείσης ὑπὸ τῆς Σῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς. Δι' ὃ καθῆκον ἐπιβεβλημένον θεωροῦμεν ὅπως ἐκφράσωμεν δημοσίᾳ ἐκ μέρους ὅλων τῶν κατοίκων Παλιουρίου τὰς θερμάς μας εὐχαριστίας πρὸς ὅλους τοὺς συντελέσαντας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σπουδαίου τούτου ἐκπολιτιστικοῦ ἔργου ἐκφράζοντες καὶ τὴν εὐχὴν ὅπως ὁ Σύνδεσμος Κοινοτήτων Κασσάνδρας ἐπιζήσῃ ἵνα συνεχίσῃ τὸ εὐγενές του ἔργον πρὸς συμπλήρωσιν καὶ ὁλοκλήρωσιν τοῦ ὁδικοῦ δικτύου ὁλοκλήρου τῆς Νοτίου Κασσάνδρας. Θὰ ἦτο παράλῃψις ἐὰν δὲν ἀναφέρωμεν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς ἐργοδηγοῦ τῆς ἐκτελουμένης ἐργασίας κ. Μενελάου Ἀθανασοπούλου εἰς τὸ μέγιστον τοῦ ὁποίου ἐνδιαφέρον ὀφείλεται ἡ ἐντὸς ἐλαχίστων ἡμερῶν ἐκτέλεσις ἔργου ποὺ θὰ ἀπῄτει μῆνας ὁλοκλήρους ἐὰν ἐγίνετο ὑπ' ἄλλας συνθήκας. Γῷ ἀξιζει κάθε ἔπαινος.

Παλιούρι τῇ 2–5–1956

Μετὰ τιμῆς
ΚΛΕΑΝΘΗΣ ΔΑΛΛΑΣ—ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ ΣΑΒΒΑΣ (ἐφημέριος)—ΝΙΚΟΛ. ΑΝΔΡΕΑΝΗΣ - ΙΩΑΝ. Ν. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Φανεροῦ μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ κατασκευῆς ἐσωτερικοῦ ὑδραγωγείου τῆς κοινότητος

Ἐκτίθεται εἰς φανερὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν ἡ ἀνάδειξις ἐργολάβου κατασκευῆς ἐσωτερικοῦ ὑδραγωγείου τῆς Κοινότητος

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ καφενείῳ τοῦ Γεωργίου Γκυντιλὰ τὴν 13ην Μαΐου ἐ.ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12

Δεκτοὶ ἐργολάβοι καὶ ἐμπειροτέχναι. Προϋπολογισμὸς δαπάνης δραχμαὶ 18000, ἐγγύησις δὲ συμμετοχῆς 5 c)o.

Οἱ ὅροι εἰσὶν κατατεθημένοι εἰς τὸ κοινοτικὸν γραφεῖον καὶ εἰς τὴν Τ.Υ.Δ.Κ. Νομαρχίας Χαλκιδικῆς.

Ἐν Ν Φωκαίᾳ τῇ 1η Μαΐου 1956

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Ι. ΜΑΓΙΑΤΖΗΣ

ΤΑ ΠΑΡΑΣΙΤΑ ΤΟΥ ΠΕΠΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

Μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ συνηθισμένες ἀρρώστειες ποὺ προξενοῦν μεγάλες καταστροφὲς στὴν κτηνοτροφία μας, εἶναι καὶ τὰ σκουλήκια τοῦ ἐντέρου καὶ τοῦ στομάχου. Τὰ σκουλήκια αὐτά, ποὺ τὸ μέγεθός τους εἶναι περίπου 1,5 ἑκατ. τοῦ μέτρου καὶ τὸ πάχος τους, σὰν μιὰ κλωστὴ βαμβακιοῦ, ὅταν μποῦν μέσα στὸν ὀργανισμὸ τοῦ ζώου κολλᾶνε μὲ τὸ στόμα τους στὰ ἔντερα καὶ στὸ στομάχι καὶ ἐκεῖ ἀπορροφοῦν τὸ αἷμα ἢ τὶς τροφὲς ποὺ τρώει τὸ ζῶο καὶ ἔτσι προκαλοῦν τὸ ἀδυνάτισμα καὶ τέλος τὸν θάνατό του. Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ αὐτό, τὰ ζῶα ποὺ ἔχουν σκουλήκια μὲ τὰ κόπρανά τους μολύνουν ὁλόκληρη τὴ βοσκή, προξενῶντας ἔτσι τὸν θάνατο καὶ σὲ ἄλλα ζῶα. Ἡ μόλυνσι γίνεται ὅταν ἕνα πρόβατο βοσκήσῃ σὲ μιὰ μολυσμένη βοσκή, τότε μαζὶ μὲ τὸ χορτάρι καταπίνει καὶ τὰ μικρὰ σκουληκάκια ποὺ βρίσκονται κολλημένα στὰ φύλλα. Τὰ σκουλήκια αὐτά, ἀφοῦ προξενήσουν ζημιὰ στὸ ζῶο ποὺ τὰ κατάπιε, γεννοῦν σὲ 13–36 ἡμέρες αὐγά (κάθε θηλυκὸ σκουλήκι μπορεῖ νὰ γεννήση 25.000 αὐγὰ τὴν ἡμέρα), τὰ ὁποῖα πέφτουν μὲ τὰ κόπρανα στὴ βοσκή.

Ἀπὸ τὰ αὐγὰ αὐτὰ σὲ 5–6 μέρες βγαίνουν τὰ σκουλήκια, τὰ ὁποῖα μολύνουν τὴ βοσκή ἀκόμη περισσότερο

Τὰ σκουλήκια αὐτὰ προσβάλλουν κυρίως τὰ πρόβατα, ἀλλὰ καὶ τὰ βόδια, τὰ ἄλογα, τὶς κατσίκες καὶ τὰ πουλερικά.

Τὰ ἄρρωστα ζῶα φαίνονται ἀπὸ τὸ ὅτι δὲν ἔχουν καλὴ ἀνάπτυξι, εἶναι ἀρρωστιάρικα, τὰ μαλλιά τους εἶναι λερωμένα ἀπὸ τὴν διάρροια καὶ δὲν βαδίζουν καλά. Γιὰ νὰ τὸ ἐξακριβώσουμε καλύτερα. ἐξετάζουμε τὰ φρέσκα κόπρανα μὲ τὸ μικροσκόπιο Ἐὰν δοῦμε ὅτι ἔχουν πάνω ἀπὸ 15.000 σκουλήκια, καταλαβαίνουμε τότε ὅτι τὰ ζῶα μας εἶ ἄρρωστα.

Ἕνας τρόπος προφυλάξεως ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια, εἶναι νὰ βοσκᾶνε τὰ ζῶα μας σὲ λειβάδι καθαρὸ καὶ κυρίως τὴν ἐποχὴ τῆς γέννας, διότι τὰ νεογέννητα ἀρνάκια προσβάλλονται εὐκολώτερα

Ὑπάρχει ὅμως ἕνα φάρμακο πολὺ ἀποτελεσματικὸ δηλαδὴ ἡ φαινοθειαζίνη. Αὐτὴ ὄχι μόνον προφυλάσσει τὰ ζῶα μας, ἀλλὰ καὶ σκοτώνει τὰ σκουλήκια μέσα στὸν ὀργανισμὸ τοῦ ζώου. Τὸ φάρμακο αὐτὸ εἶναι ὑγρὸ ἢ σκόνι ἢ σὲ δισκία. Μποροῦμε δὲ νὰ τὸ δίνουμε μαζὶ μὲ τὸ φαγητὸ ἢ χωριστά.

Ὅσο ἀφορᾶ τὶς δόσεις, αὐτὲς πρέπει νὰ τ'ς καθορίση ὁ Κτηνίατρος Πάντως προληπτικὰ πρέπει νὰ δίνουμε κάθε μῆνα μέσα στὴν τροφὴ 3 γραμμάρια φαρμάκου γιὰ τὰ αἰγοπρόβατα καὶ 10 γραμμάρια γιὰ τὰ μεγάλα ζῶα (βοοειδῆ, ἱπποειδῆ).

Ὅταν ὅ ιως ὑπάρχῃ ἡ ἀρρώστεια τότε γιὰ θεραπεία δίνουμε 12 γραμμάρια φαρμάκου εἰς δύο δόσεις (μέσα σὲ 2–3 ἡμέρες) γιὰ τὰ αἰγοπρόβατα καὶ 40 γραμμάρια φαρμάκου γιὰ τὰ μεγάλα ζῶα.

Φάρμακο, μπορεῖ νὰ προμηθευθῇ ὅποιος θέλει μεμονωμένως ἢ μὲ τὸν συνεταιρισμό του ἀπὸ τὸ γραφεῖο τοῦ κ. Νομοκτηνιάτρου.

Κάθε κτηνοτρόφος πρέπει νὰ μάθη νὰ δίνη μόνος του τὸ φάρμακο, τὸ ὁποῖο καὶ φθηνὸ εἶναι καὶ πολὺ ἀποτελεσματικό, γιὰ νὰ μπορέση ἔτσι γρήγορα καὶ ἀποτελεσματικὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν σοβαρὴ αὐτὴ ἀρρώστεια.

ΦΙΛΗΜΩΝ ΟΡ. ΠΑΙΩΝΙΔΗΣ
Διπλωματοῦχος Ἀρχιτέκτων
Ὁδὸς Βενιζέλου Ἀριθ. 3
Μέγαρον Μπουρλὰ—Λεβῆ
Τηλέφ. 72—264
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΟΜΙΝΦΟΡΜ

Ἡ «Πράβδα» τῆς 19ης Ἀπριλίου ὁμολογεῖ μὲ κύριον ἄρθον της ὅτι ἡ Κόμινφορμ ἐχρησιμοποιεῖτο ἀπὸ τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν ἀπόψεων τῆς Μόσχας ἐπὶ τῶν ἄλλων κομμουνιστικῶν κομμάτων.

Ἐν τῷ μεταξὺ καθίσταται ἐπίκαιρος καὶ ἐνδιαφέρουσα ἡ μνημόνευσις τῆς τύχης τῶν κομμουνιστῶν ἡγετῶν ποὺ ὑπέγραψαν τὸ ἱδρυτικὸν τῆς Κόμινφορμ εἰς τὴν Βαρσοβίαν τὴν 5ην Ὀκτωβρίου 1947 Θὰ μεταδώσωμεν ἕνα πίνακα ὀνομάτων, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει τὸ ὅμοιόν του εἰς τραγικότητα.

Ἐκεῖνοι ποὺ ὑπέγραψαν τὸ πρακτικὸ τῆς Κόμινφορμ ἦσαν: ὁ Ζντάνωφ τοῦ σοβιετικοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, ἡ Ἄννα Πάουκερ τοῦ ρουμανικοῦ,ὁ Γκομούλκα τοῦ πολωνικοῦ, ὁ Σλάνκυ τοῦ κόμμουνιστικοῦ κόμματος Τσεχοσλοβακίας, ὁ Τσερβένκωφ τῆς Βουλγαρίας, ὁ Ράϊκ τῆς Οὐγγαρίας, ὁ Τζίλας τῆς Γιουγκοσλαβίας, ὁ Φαγιὰν τῆς Γαλλίας καὶ ὁ Τολιάττι ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἰταλῶν κομμουνιστῶν.

Ἰδοὺ δὲ ἡ τύχη αὐτῶν τῶν κομμουνιστῶν ἡγετῶν. Ὁ Ζντάνωφ ἐδολοφονήθη, συμφώνως πρὸς ἀνακοίνωσιν τοῦ Κρεμλίνου, τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1953. Ἡ Ἄννα Πάουκερ κατηγγέλθη ὡς τυχοδιώκτις καὶ τιτοϊκή. Ὁ Γκομούλκα ἐρρίφθη εἰς τὰς φυλακὰς καὶ μόλις πρὸ ἑβδομάδος ἀπεφυλακίσθη. Ὁ Σλάνσκυ ἀπηγχονίσθη εἰς τὴν Πράγαν. Ὁ Τσερβένκωφ καθηρέθη. Ὁ Ράϊκ ἀπηχονίσθη καὶ αὐτὸς καὶ μάλιστα, ὅπως ἐδήλωσε τελευταίως ὁ Ρακόζυ κατὰ λάθος... Ὁ Φαγιὰν διεγράφη ἀπὸ τὸ γαλλικὸν κομμουνιστικὸν κόμμα ὡς πράκτωρ τῶν ἰμπεριαλιστῶν. Ὁ Τολιάττι κατηγορεῖται τώρα ἀπὸ πολλοὺς συντρόφους του ὡς ὑπηρέτης τοῦ Στάλιν. Καὶ ὁ Τζίλας ἠγήθη τῆς ἐκστρατείας ποὺ ἀπεκάλυψε διεθνῶς τὴν Κόμινφορμ ὡς ὄργανον τοῦ σοβιετικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ.

Ἐν τῷ μεταξὺ κατὰ τὴν τριετίαν 1948–1951 ἐτυφεκίσθησαν εἰς τὴν ἀνατολικὴν Εὐρώπην περίπου σαράντα χιλιάδες στελέχη καὶ μέλη τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων ὡς τιτοϊκοί, ἐνῶ δέκα δεκάδες κυβερνητικοὶ ἡγέται καθηρέθησαν, ἐφυλακίσθησαν ἢ ἀπηγχονίσθησαν. Μόλις προχθὲς ὡμολόγησεν ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς Βαρσοβίας ὅτι μόνον εἰς τὰ πολωνικὰ στρατόπεδα καταναγκαστικῆς ἐργασίας εὑρίσκονται περὶ τὰς διακοσίας χιλιάδας πολιτικοὶ κρατούμενοι καὶ ἐκ τῶν ὁποίων πρόκειται ν' ἀπολυθοῦν τώρα μερικαὶ χιλιάδες.

Αὐτὴ εἶναι ἡ συνοπτικὴ ἱστορία τῆς Κόμινφορμ. Εἶναι μία ἱστορία ἐγκλημάτων, λεηλασίας τοῦ πλούτου τῶν λαῶν τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης καὶ ἀχαλινώτου σοβιετικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ. Κάθε τίμιος ἄνθρωπος ὑποχρεοῦται νὰ ἐκφέρῃ τὴν κρίσιν του διὰ τὴν Κόμινφορμ καὶ διὰ τὴν ἠθικὴν τῶν ἱδρυτῶν της. Ἀπὸ μίαν γενναίαν δημοκρατικὴν κριτικήν, θὰ ἐνθαρρυνθοῦν ὅλοι ὅσοι ἀγωνίζονται διὰ τὴν εἰρηνικὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΑΧ! ΝΑ ΓΙΝΟΜΟΥΝ...

Ἄχ! νὰ γινόμουν ἀηδονάκι
γιὰ σέν' ἀγάπη μου μικρή,
νὰ κελαηδῶ κάθε βραδάκι
μπρὸς στοῦ σπιτιοῦ σου τὸ δεντρί.

Ἄχ! νὰ γινόμουν πεταλούδα
ναρχόμουν ν' ἄφηνα φιλιὰ
στοῦ μάγουλού σου τὰ βελούδα
καὶ στὰ σγουρά σου τὰ μαλλιά.

Ἄχ! νὰ γινόμουν λουλουδάκι
νὰ μ' ἔκοβες κάποια βραδιά,
κι ἄς μὲ καρφίτσωνες μὲ πεῖσμα
στὴ μεταξένια σου ποδιά!

Κ. ΚΙΟΥΣΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐκυκλοφόρησε τὴν 1ην Μαΐου, πλούσιον ὅπως πάντοτε εἰς ἐνδιαφέρουσαν «ντοκουμενταρισμένη» διαφωτιστικὴν ὕλην, τοῦ ὑπ' ἀριθ.13 φύλλον τῶν «ΡΩΣΣΙΚΩΝ ΝΕΩΝ» τοῦ δεκαπενθημέρου δελτίου τοῦ τμήματος τύπου τοῦ Συλλόγου «ΦΥΡΑΔΕ».

Τὸ κυκλοφορῆσαν φῦλλον τῶν «ΡΩΣΣΙΚΩΝ ΝΕΩΝ» περιέχει ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐνδιαφέροντα ἄρθρα περὶ τῆς τύχης Ἑλλήνων αἰχμαλώτων τοῦ κομμουνισμοῦ, καὶ περὶ τῶν συνεχιζομένων ἐγκλημάτων τοῦ ἀμετανοήτου καὶ ἀμεταβλήτου Μπολσεβικισμοῦ».

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ 60 πρόβατα δι' ἀναπαραγωγὴν εἰς ἀρίστην κατάστασιν.
Πληροφορίαι παρὰ τοῦ κ. Ἀναστ. Στύλου Πολύγυρος.

Τὸ σπίτι ποὺ ἐξυπηρετεῖ τοὺς ἀγρότες

"ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ,,

ΟΙΚΟΣ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΩΝ
ΓΩΝΙΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ - ΒΑΣ. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 19-ΜΕΓΑΡΟΝ ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ 2ον ΠΑΤΩΜΑ—ΑΡΙΘ. ΓΡΑΦΕΙΟΥ 20—ΤΗΛ. 64–68 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Οἱ ἀγρότες δὲν θὰ ἀναγκάζονται πλέον νὰ προπωλοῦν τὰ προϊόντα τους σὲ ἐξευτελιστικὲς τιμὲς ἢ νὰ δανείζωνται χρήματα ἀπὸ τοὺς τοκογλύφους ὅταν ἔχουν ἀνάγκη νὰ προμηθευθοῦν διάφορα εἴδη.

Η «ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ» Χορηγεῖ:

Εἴδη ρουχισμοῦ καὶ προικός –Ὑποδήματα–Ἐπίπλα–Ξυλεία–Ραπτομηχανὲς-Ποδήλατα–Ραδιόφωνα–Κοσμήματα–Ὡρολόγια–Πλεκτομηχανὲς–Γεωργικὰ ἐργαλεῖα καὶ γεωργικὰ μηχανήματα–Βιβλία–Σωλῆνες τεχνητῆς βροχῆς–Κουφώματα ἐπὶ παραγγελία καὶ ὅτι γενικῶς χρειάζεται ἕνα ἀγροτικὸ σπίτι.

—*"Αλλα χωρὶς καθόλου προκαταβολὴ μὲ ἐξόφλησι στὰ καπνά, στ' ἀλώνια ἢ στὰ βαμβάκια.*

—*"Αλλα μὲ μικρὲς προκαταβολὲς καὶ σὲ μακρόχρονη προθεσμία ἐξοφλήσεως.*

—*"Ολα χωρὶς τόκους ἢ ἄλλες ἐπιβαρύνσεις.*

—*"Ολα σὲ τιμὲς πιὸ φθηνὲς κι' ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς.*

Γιὰ νὰ προμηθευθῆτε εἴδη ἀπὸ τὴν «ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ» ἀπευθυνθῆτε στοὺς κατὰ τόπους ἀντιπροσώπους μας. Ἐὰν δὲν ὑπάρχει ἀντιπρόσωπός μας στὸ χωριό σας πάρετε μιὰ βεβαίωσι ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Γεωργικοῦ Συνεταιρισμοῦ τοῦ χωριοῦ σας στὴν ὁποία ν' ἀναφέρονται τὰ περιουσιακά σας στοιχεῖα καὶ ὅτι εἶσθε φερέγγυοι. Μὲ τὴν βεβαίωσι αὐτὴ μπορεῖτε νὰ προμηθευθῆτε ὅτι ἐπιθυμεῖτε.

(Γιὰ περισσότερες πληροφορίες γράψατέ μας ἢ ἐπισκεφθῆτε μας).

Διευθυντής: ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΠΟΖΙΝΗΣ

Ὅσοι Γεωργικοὶ Συν)σμοὶ θέλουν νὰ συμβληθοῦν μὲ τὸν Οἶκο μας ἂς ζητήσουν νὰ τοὺς ἀποστείλωμε κανονισμὸν

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	*Δραχ. 60*
Κοινοτήτων	» *150*
Διαφ. Ὀργανισμῶν	» *150*
Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια	*15*

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Ξέναι δημοσιεύσεις, πλειστηριασμοί, ἀγγελίαι κλπ. δρχ 3 κατὰ στίχον

Ὑπεύθυνος : Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

Παληὲς Ἱστορίες

"Τ' ΑΥΓΑ ΤΟΥ ΔΕΣΠΟΤ'„

Τοῦ κ. ΣΤ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Ὁ Χοντρομανώλας, ποὺ ἦταν ἀκόλουθος τοῦ Δεσπότη καὶ ἔμπιστος μέσα στὴν Ἐπισκοπή, κουβαλοῦσε τὸ πρωΐ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα τὰ «Ζτράνια τοῦ Δεστότ'» τὰ ἱερὰ ἄμφια, γιὰ νὰ «φορεθῆ οὐ Δεσπότ'ς γιάτ' δεύτερ' Ἀνάστασ'».

Ἡ καμπάνα τοῦ Ἁγίου Δημητρίου χτυποῦσε χαρμόσυνα, Πασχαλινὰ κατὰ τῆς 10 τὸ πρωΐ. Ὁ κόσμος μαζευόνταν· ὅλο τὸ χωριό, γιατὶ ἦταν «Μονοκκλησιά». Οἱ ἄλλες ἐκκλησίες θὰ ἦταν κλειστές. Ἡ Γαλάτιστα δὲ εἶχε 6 ἐκκλησίες, ποὺ ὅλες τότε λειτουργοῦσαν. Οἱ παπάδες μ' ἐπὶ κεφαλῆς τὸν παπᾶ Βασίλ' τὸν Κονόμο μαζεύτηκαν. Θὰ λειτουργοῦσε ὁ Δεσπότης μὲ βοηθοὺς ὅλους τοὺς παπάδες.

Ἱεροτελεστία πανηγυρική, Πασχαλιάτικη. Ψαλτάδες οἱ καλύτεροι, ὁ Γιάννος ὁ Μπογιατζῆς, ὁ Δημήτρης, ὁ Παπαθανάσης. ὁ Μαντίτας, ὁ Γερονάτσιος καὶ ἄλλοι βοηθοί, ἐκτελοῦσαν τὶς Πασχαλινὲς μελῳδίες μ' ἐξαιρετικὴ μαεστρία.

Ἀπολαυστικὴ ἦταν ἡ ἀνάγνωσις τῶν Εὐαγγελίων εἰς τὶς ξένες γλῶσσες. Ὁ Παπαθόδωρος ὁ Κάρτας ὁ τρανός. γιατὶ εἶχε κι' ἄλλον Παπαθόδωρον τὸν μικρόν. ὅταν ἔλεγε τὸ Εὐαγγέλιον στὴν Ἀραβικὴ γλῶσσα, ὅλο τὸ ἐκκλησίασμα γελοῦσε μὲ φωνὲς κι' ἀναγκάζονταν ὁ Δεσπότης νὰ ἐπιβάλῃ τὴ τάξι. Δὲν εἶχε καὶ δόντια, ὁ φουκαρὰς καὶ τὰ θαλάσσωνε κυριολεκτικά.

Οἱ γυναῖκες, ποὺ τότε πήγαιναν ὅλες στὸ πατάρι μὲ τὰ καφάσια, εἶχαν στὴ μέση τὴ «Μανιὰ τὴ Δεσποτίνα» τὴ μάνα τοῦ Δεσπότη, μιὰ καλὴ καὶ ἀθῶα γρηούλα, ποὺ δὲν ἤξερε καθόλου Ἑλληνικά, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν καλημέρα, γιατὶ κατάγονταν ἀπὸ τὴ Μικρὰ Ἀσία ἦταν «Κσραμαλοῦ» ὅπως τὴν ἔλεγαν οἱ γυναῖκες καὶ μιλοῦσε μόνον Τουρκικά. Ἐξαιτίας αὐτοῦ εἶχε καὶ μιὰ εὔθυμη στοιχομυθία μὲ τὸν γυιό της τὸν Δεσπότη.

Ἐπειδὴ τὴν ἐπισκέπτονταν πολλὲς φορὲς γυναῖκες νὰ τὴν κάνουν συντροφιά, ἀνταπέδιδε κι' αὐτή. κατὰ περιόδους καὶ κυρίως στὶς ὀνομαστικὲς γιορτὲς τὶς «βιζιτες» κι' ἔπερνε μαζύ της, γιὰ διερμηνέα, τὸν ἀνεψιό της τὸν Διογένη, ἕνα ἐξαιρετικὸ καὶ εὐγενικὸ παιδί, ποὺ τὸ ἀγαποῦσαν ὅλοι στὸ χωριό. Ἄκουε δὲ τὶς εὐχὲς ποὺ ἔλεγαν «χρόνους πολλοὺς» πολλὰ τὰ ἔτ' καὶ συμπεθέρα καὶ ἄλλα.

Μιὰ μέρα ποὺ ἔπιναν καφὲ μὲ τὸν γυιό της τὸν Δεσπότη τοῦ εὐχήθηκε. «Καὶ σπεθέρα Γέροντα». Σκασμένος στὰ γέλια ὁ Δεσπότης τὸ εἶπε τὸ ἀπόγευμα ποὺ τὸν ἐπεσκέφθηκε ὁ πατέρας μου.

Ἀφοῦ τελείωσε ἡ λειτουργία, κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἔθιμον, πήγαιναν τὸν Δεσπότη «φορεμένον» στὴν Ἐπισκοπή, μὲ τὰ ἑξαπτέριγα, «τὰ μπαϊράκια» τοὺς ψαλτάδες καὶ ὅλο τὸ ἐκκλησίασμα. Ἐκεῖ ὁ Δεσπότης μοίραζε στὸν καθένα ἀπὸ δυὸ αὐγὰ κόκκινα γιὰ τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη».

Ὅλοι οἱ χωρικοί, ὄχι μόνον τῆς Γαλατίστης, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων γύρω χωριῶν τῆς δικαιοδοσίας τῆς Ἐπισκοπῆς Ἀρδαμερίου καὶ Γαλατίστης, γνωρίζοντας τὸ ἔθιμον αὐτό, κουβαλοῦσαν στὸ Δεσπότη ὁλόκληρα καλάθια αὐγὰ γιὰ νὰ τὰ «μοιράσ' οὐ Δεσπότ'ς» γιὰ τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη».

Ἔτσι, λοιπόν, περνοῦσαν μὲ τὴ σειρὰ ὅλοι, φιλοῦσαν τὸ χέρι τοῦ Δεσπότη κι' αὐτὸς τοὺς ἔδινε ἀπὸ δυὸ αὐγὰ κόκκινα.

Αὐτὸ τὸ θεωροῦσαν ὡς μεγάλη τιμὴ καὶ γιὰ τὸ καλὸ τῆς χρονιᾶς. Τὸ ἀπόγευμα ἡ «Μανιὰ ἡ Δεσποτίνα» δέχονταν τὶς γυναῖκες καὶ τὶς μοίραζε αὐγὰ κι' αὐτή.

Δυὸ ὅμως, ὁ Γέρο Πολύχρος καὶ ἡ Ἀγορίτσα ἡ χήρα ἡ Βαβδινή. πῶς ἔτυχε καὶ δὲν πῆραν αὐγὰ καὶ εἶχαν «σεκλετισθῆ» πολύ, τὴν ἄλλη δὲ μέρα ποὺ ἀνταμωθήκαν τ' ἔλεγαν μὲ παράπονο.

«Ἡμένα, ἔλεγε ὁ Πολύχρος, μὲ γκτοῦσαν ἀπὸ δῶ κι' ἀπὸ 'κεῖ κὶ δὲ μπόρεσα νὰ πάρω, μπάρι μ' ἰσὺ χήρα γναῖκα νὰ χάϊσ' τ' αὐγὰ τ' Δεσπότ'».

Κοντὰ στὸ Λαὸ

ΑΞΙΑ ΤΩΝ ΛΑΪΚΩΝ ΕΘΙΜΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΝ

Τοῦ κ. ΛΑΚΗ ΣΥΡΓΙΑΝΝΗ

1 – Η ΠΑΡΑΝΟΗΣΗ ΤΟΥΣ

Ἔψαχνα νὰ βρῶ θέμα γιὰ νὰ γράψω Καὶ τὸ θέμα ἦρθε καὶ μὲ βρῆκε μονοχό του. Στὸ διπλανό μας τραπέζι ἡ συζήτηση ἔπαιρνε «πλᾶτος καὶ εὖρος»…. καυγατζίδικο: Ἀφορμὴ γιὰ συζήτηση εἶχαν δώσει τὰ ἔθιμα καὶ τ' ἀντέτια ποὺ ἔχει ὁ Λαὸς τοῦτες τὶς Ἅγιες μέρες. Κύριο θέμα: Εἶναι δεῖγμα συντηρητικότητας—ἀκόμα καὶ πνευματικῆς καθυστέρησης κι' ὀπισθοδρομισμοῦ—ἡ τήρηση τῶν ἁγνῶν καὶ ὡραίων λαϊκῶν ἐθίμων καὶ παραδόσεων; Πρέπει νὰ τὰ διατηρήσουμε καὶ νὰ τὰ ξαναφέρουμε στὴν ἐπιφάνεια τὰ παλιά μας «ἀντέτια»; Ἔχουμε νὰ κερδίσουμε τίποτα ἀπ' αὐτά; Ἢ πρέπει νὰ τὰ ἐγκαταλείψουμε καὶ νὰ τ' ἀφήσουμε νὰ σβήσουν καὶ νὰ ἐξαφανιστοῦν, μὴ τυχὸν καὶ μᾶς ποῦνε καθυστερημένους κι' ἀπολίτιστοδς; Εἶναι καλὰ καὶ χρειαζούμενα στὴ ζωή μας; ἢ ἄχρηστα, ξεπερασμένα κι' ἐνοχλητικά;

Κι' ἄλλοτε μοῦ δόθηκε ἡ ἀφορμὴ νὰ ἐξάρω ἀπὸ τὶς στῆλες αὐτὲς ἐδῶ τὴν ἀξία καὶ τὴ σπουδαιότητα ποὺ ἔχουν οἱ Λαϊκὲς γιορτές, τὰ Λαϊκὰ πανηγύρια καὶ τὰ παλιὰ ἔθιμα τοῦ Λαοῦ, καὶ πόσο ἔχουμε νὰ κερδίσουμε καὶ σὰν Ἔθνος, μὰ καὶ σὰν «πολιτισμὸς» ἀπ' τὸ ξαναζωντάνεμά τους

Καὶ δέχτηκα τότες ἄφθονους μύδρους καὶ ἄγρια πυρὰ ἀπὸ κάτι ὑπερμοντέρνους καὶ σούπερπολιτισμένους φίλους καὶ μή. Μοῦ εἶπαν πὼς εἶμαι ἀναχρονιστικός, ὀπισθοδρομικός, σκουργιασμένος ἀπροσάρμοστος στὴ σημερινὴ ζωντανὴ Ἑλληνικὴ πραγματικότητα, πὼς ματαιοπονῶ προσπαθώντας νὰ ξαναζωντανέψω τὰ πεθαμένα κι' ἀγύριστα. Ἀκόμα πὼς ψάλλω τὴν ἱερεμιάδα τοῦ σύγχρονου πολιτισμοῦ κι' ἕνα σωρὸ ἄλλα παρόμοια φαιδρά, τερπνὰ κι' ὡραῖα.

Δὲν ἀπάντησα τότε καὶ γιὰ ἄλλους, βέβαια, λόγους, μὰ καὶ γιὰ νὰ μὴν κάνω κατάχρηση τῆς φιλοξενίας τῆς ἀγαπητῆς «Φωνῆς». Μὰ ἀφοῦ ἡ συζήτηση ξαναφούντωσε τώρα Πασχαλιάτικα—κι' ἀπὸ… τρίτο, μίλιστα, στόμα—θαρρῶ πὼς τὸ θέμα σηκώνει γενίκευση. Εἶναι καιρὸς νὰ ξεκαθαρίσουμε μερικὰ πράγματα καὶ νὰ βάλουμε μερικὰ ἄλλα στὴ θέση ποὺ τοὺς πρέπει. Κι' αὐτό, ὄχι φυσικά, γιὰ κείνους ποὺ νομίζουν πὼς ὅλα τὰ ξέρουν καὶ πὼς εἶναι σὲ θέση ὅλα νὰ τὰ κρίνουν καὶ νὰ τὰ ἐπικρίνουν. Μὰ γιὰ τοὺς καλοπροαίρετους, ποὺ πάντα θέλουν κάτι νὰ μάθουν καὶ τοὺς ἀρέσει πάντα ἡ καλόπιστη συζήτηση. Κυρίως, ὅμως, τὰ γράφω γιὰ τὸν ἁπλὸ κοσμάκη, ποὺ τόσο, ἀγαπάει καὶ σέβεται τ' ἀντέτια του καὶ τόσο νοσταλγεῖ τὸν παλιὸ καλὸ καιρό—ὅταν αὐτὰ βρίσκονταν στὶς δόξες τους· ἐνῶ τώρα, μὲ τρανὴ πικρία βλέπει, πὼς σιγὰ—σιγὰ τοῦ τὰ σβήνουν οἱ SNOD καὶ περιφρονοῦνται ἀπὸ τοὺς δῆθεν πολιτισμένους καὶ προοδευτικοὺς «χωριάταρους».

***

Ζητιώντας νὰ ξαναζωντανέψουμε μερικὰ ὡραῖα παλιὰ ἔθιμα τοῦ Λαοῦ, ζητοῦμε, στ' ἀλήθεια ἄραγε, ν' ἀναστήσουμε νεκροὺς κι' ἀγύριστους; Κι' εἶναι νεκρὰ καὶ πεθαμένα στοιχεῖα στὴ ζωὴ τοῦ Λαοῦ τὰ ἤθη του, τὰ ἔθιμά του, οἱ παραδόσεις του κι' οἱ παλιὲς συνήθειες του; Καὶ μποροῦμε κι' εἶναι σωστὸ κι' ἀκίνδυνο νὰ τὰ πετάξουμε ὅλα αὐτὰ τὰ παλιὰ στὸν Καιάδα, στὸν ἀγύριστο, ἔτσι ἀσυλλόγιστα, ἀστόχαστα. ἐπιπόλαια, ἀτιμωρητί χωρὶς νὰ φροντίσουμε πρωτίτερα νὰ τ' ἀντικαταστήσουμε μὲ κάτι ἄλλο, ἂν ὄχι καλύτερο ἀπ' αὐτά, πάντως ὅμως τῆς ἴδιας μ' αὐτὰ ἀξίας κι' ὠφελιμότητα—σκοπιμότητας καὶ ζωτικότητας; Μὰ μὲ τὶ ἄλλο; Καὶ μὲ πιὸ ἄλλο; Καὶ δὲν ἔχει κι' ὁ Λαὸς κάποιο δικαίωμα καὶ κάποια ἀνάγκη ἀπὸ λίγη χαρά, ἀπὸ μικρὴ τέρψη, ἀπὸ μία σεάλα διασκέδαση, ἀπὸ ψυχαγωγία, ἀπὸ ξέσπασμα τῆς ἀνίας του καὶ τῆς σκοτούρας του, ἀπὸ ξεκούρασμα τοῦ κορμιοῦ του, τοῦ νοῦ του, τῆς ψυχῆς του; Κι' εἶναι τόσες λίγες οἱ ἀπαιτήσεις τοῦ ἁπλοῦ ἀνθρώπου ἀπ' τὴ ζωὴ καὶ τὴν κοινωνία· PANEM ET CIRCENSS (ἄρτον καὶ θεάματα) αὐτὰ τοῦ ἀρκοῦν σήμερα. Καὶ ποῦ θὰ στρέψει τὶς τάσες του αὐτές; Ἢ μήπως εἶναι χαρὰ καὶ τέρψη, ψυχαγωγία καὶ διασκέδαση καὶ ἀπόλαυση—μὰ καὶ διαπαιδαγώγηση, ἂν θέλετε—γιὰ τὸ Λαὸ τὰ γκαγκσιερικὰ φίλμς μὲ τὶς ξεβράκωτες χορεύτριες, ἢ τὰ καννιβαλικὰ ποδοσφαιρικὰ μάτς τῆς ἐπαρχίας;

Κι' ἡ ἐποχὴ μας δὲν εἶναι ἐποχὴ κεφιοῦ καὶ γλεντιοῦ. Μᾶς τῶχουν πεῖ, ἄλλωστε πὼς ἔχουμε καταντήσει ἕνας Λαὸς ἀγέλαστος καὶ κατσούφης. Κι' ἀπ' ὅπου λείπει τὸ γέλοιο κι' ἡ χαρά, ἐκεῖ θρονιάζεται καὶ βασιλεύει—κυβερνήτρα ἀπόλυτη—ἡ ἀπαγοήτευση, ἡ ἀπαισιοδοξία μ' ὅλα τὰ κακά, βασανιστικά, κι' ὀλέθρια ἐπακόλουθά της. Ἄλλοτε ἡ ζωτικὴ ὁρμὴ τῶν ἀνθρώπων εὕρισκε μέσα στὸ κῦμα τοῦ πανηγυριοῦ, τὸ ξέσπασμά της Μὰ τώρα ὅλα μοιάζουν… βόρειο πόλο, γιατὶ ὅλα εἶναι ὑποκρισία. μίμηση, ἐπίδειξη, κουφότητα.

Βιαζόμενοι νὰ δείξουμε «πολιτισμένοι», μὴν τυχὸν καὶ μᾶς ποῦν ἀπισθοδρομικοὺς κι' ἀπροσάρμοστους, πετᾶμε στὰ γρήγορα κι' ὅλως ἀσυλλόγιστα κάθε τι τὸ παλιό. Κι' αὐτὸ τὸ κάμνομε, ὄχι γιατὶ δὲν μᾶς ἀρέσουν ὅλα τὰ παλιά, ὄχι γιατὶ θεωροῦμε ὅλα συλλήβδην τὰ παλιὰ ἐξοστρακίσιμα κι' ἄχρηστα μὰ γιατὶ μᾶς συνδέουν μὲ τό… φτωχικό, ἄς ποῦμε, καὶ χωριάτικο παρελθόν, πρᾶγμα ποὺ τὸ νομίζουμε ταπεινωτικὸ καὶ προσβλητικὸ γιὰ μᾶς τοὺς «μοντέρνους κι' ἐξελιγμένους», καὶ πιστεύουμε πὼς ὅσο πιὸ μακρυὰ ξεφύγουμε ἀπὸ τὰ πατροπαράδοτα, ὅσο πιὸ πολὺ τ' ἀγνοήσουμε, τόσο πιὸ πολὺ θὰ δείξουξε «συγχρονισμένοι καὶ πολιτισμένοι», καὶ θὰ πιστέψουν κι' οἱ διπλανοί μας, πὼς ἔχουμε ἀποβάλλει ἀπὸ πάνω μας κάθε ἴχνος χωριατοσύνης. Ἡ… βρισιὰ τοῦ «χωριάτη» μᾶς ἔχει γίνει ὁ ἐφιάλτης μας, ἐνῶ τὸ «χωριάτης» θἄπρεπε νἆναι τίτλος τιμῆς γιὰ μᾶς.

Αὐτὴ ἡ ἀνόητη τάση γιὰ φυγὴ ἀπὸ κάθε χωριάτικο παλιὸ εἶναι τρανώτατο δεῖγμα ἡμιμάθειας κι' ἔλλειψης ἐμπιστοσύνης στὸν ἑαυτόμας.

Τὸ πόσο αὐτὴ ἡ λαχανιασμένη φευγάλα ἀπ' τὰ παλιὰ μᾶς ζημιώνει, μᾶς γελοιοποιεῖ καὶ μᾶς ἐξευτελίζει, εἶναι περιττὸ νὰ τὸ τονίσουμε ἐδῶ, γιατὶ καθημερινά, σχεδὸν παθαίνουμε γκάφες καὶ ρεζιλίκια, μὰ καὶ μεγάλες ζημιές. Τὸ κάθε χωριατόπαιδο, ὁ κάθε μπακαλόγατος ποὺ ἔμαθε πέντε κολυβογράμματα, ἐννοεῖ νὰ ἐπιδείξει τὴν προοδευτικότητά του περιφρονώντας κάθε «χωριάτικο», ἀκόμα καὶ τὴ γλῶσσα τῆς μάννας του. Κι' ἔτσι τσαλακώνει τὰ γράμματα ποὺ 'μαθε στὸ σχολειό, στραπατσάρει τὰ «Ἑλληνικὰ» ποὺ δὲν ἀξιώθηκε νὰ τὰ μάθη ποτέ του, καὶ βρωμίζει τὸν πολιτισμὸ μὲ τὴν ἄξεστη καὶ πραγματικὴ χωριατοσύνη του (μὲ τὴν κακὴ σημασία τῆς λέξης). Μὰ δὲν εἶναι λίγοι καὶ οἱ γραμματισμένοι μας (!) ποὺ περιφρονοῦν κι' αὐτοὶ τὴ γλῶσσα τοῦ Λαοῦ γιὰ νὰ δείξουν τὴν ἀνωτερότητά τους καὶ τὸν πολιτισμὸ τους (!) καὶ γιὰ νὰ μᾶς πείσουν πὼς δὲν ἔχουν πιὰ καμμιὰ σχέση καὶ κανέναν δεσμὸ μὲ τὸ μπακάλικο, τ' ἀλέτρι, τὴ στάνη, τὴ τσάπα, τὸ γιαπί ἢ τὸ σφυρὶ τοῦ πατέρα τους—πού, ὅμως, αὐτὸ τοὺς ἀνέδειξε—μὰ εἶναι κατ' εὐθείαν ἀπόγονοι τοῦ… Δευκαλίωνα καὶ τῆς Πύρρας.

Πόσες, πάλι, φορὲς δὲν ἔτυχε ν' ἀκούσουμε ἀπὸ κάτι… μοντέρνες «βλαχοποῦλες» μας:- ἄς ποῦμε—ποὺ.. εὐωδιάζουν ἀπὸ χιλιόμετρα μακρυὰ «τσομπανόπουλο» νὰ κοπανᾶνε ἕνα μεγαλοπρεπέστατο: «σᾶς μερσὶ μίστερ», ἢ …. Ἀλλά: «θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου»!!..

Ἄς πάρω καλλίτερα ἀπ' ἀλλοῦ τὰ παραδείγματά μου:

Ὁ κάθε ἐπίτροπος ἐκκλησίας—ἀστοιχείωτος, κατὰ κανόνα, γιὰ τὴν ἀξία τῶν Βυζαντινῶν κειμηλίων—ἁμιλλώμενος νὰ ξεπεράσει τοὺς προκατόχους του σὲ ἐπίδειξη μοντερνισμοῦ, προοδευτικότητας καὶ πολιτισμοῦ, βάζει π.χ. καὶ ἀσβεστώνουν ἢ λαδομπογιαντίζουν παλιὲς ξεθορυγιασμένες τοιχογραφίες καὶ εἰκόνες, γιὰ νὰ εὐπρεπίσει τὸ φεοιδό του.

Ἀλλ' ἄς μιλήσουμε πιὸ συγκεκριμμένα γιὰ τὸν Πολύγυρο, πού, κατὰ τεκμήριον τοὐλάχιστο, ἔχει τοὺς πιὸ μορφωμένους ἀνθρώπους.

Οἱ Τουριστικοὶ θησαυροί μας

ΑΜΜΟΥΛΙΑΝΗ ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΩΝ ΝΟΣΤΑΛΓΩΝ ΨΑΡΑΔΩΝ

Σήμερα θέλω νὰ ξοφλήσω ἕνα παλιό μου χρέος.

Πῆγα καὶ ξαναπῆγα στὸ ὄμορφο νησάκι τῆς Ἀμμουλιανῆς ἢ Μολιανῆς καὶ δὲν ἀξιώθηκα νὰ γράψω δύο καλὰ λόγια γι' αὐτό. Τοῦτο τὸ χρέος μου τὸ νοιώθω νὰ πλακώνει βαρειὰ τὴν ψυχή μου.

Γράφω, λοιπόν, τὶς παρακάτω γραμμὲς γιὰ νὰ ξαλαφρώσω

ΑΜΜΟΥΛΙΑΝΗ; Πολλοὶ λίγοι θἆναι ἀσφαλῶς, κεῖνοι ποὺ ξέρουν πὼς ὑπάρχει στὰ γαλάζια νερὰ τοῦ Αἰγαίου ἕνα νησάκι μ' αὐτὸ τὸ παράξενο ὄνομα. Κι' οἱ χάρτες καλὰ—καλὰ δὲν τὸ ξέρουν. Ξεχασμένο, λοιπόν, ἀπ' ὅλους ξαπλώνει νωχελικὰ τὴν καταπράσινη ραχοκοκκαλιά του στὴν ἤρεμη ἀπεραντωσύνη τοῦ πελάγους. Κι' ὅμως εἶναι ἄξιο πολὺ καλύτερης τύχης.

Ἡ Ἀμμουλιανὴ ἢ Μολιανὴ εἶναι ἕνα νησάκι γαλήνιο, ἥσυχο, χαριτωμένο, ρωμαντικό. Βρίσκεται στὸν μιχὸ τοῦ κόλπου τῆς Ἱερισσοῦ. Μετόχι βατοπεδινὸ στὴν ἀρχή, γνώρισε ὅλη τὴν καλογερικὴ ραθυμία. Χρυσὲς κοπέλλες ἀπ' τ' ἀπέναντι χωριὰ τὸ κατακλύζανε, μιὰ φορὰ τὸ χρόνο, τὸν καιρὸ τῆς ἐλιᾶς, ὅπου μὲ τὴν καλογερικὴ ἐπιστασία μαζεύασε τὸν καρπό.

Ἀντιλαλούσαν τότε τὰ γύρω ἀπὸ κοριτσίστικα τραγούδια καὶ χαχανητά. Σκορποῦσε ἡ χαρὰ στὸ παντέρημο κτίριο τοῦ μετοχιοῦ, μὲ τὴ μικρὴ παλιὰ ἐκκλησιτσα του· νεύριαζαν οἱ σεβαστοὶ καλόγεροι.

Τώρα, τὸ γραφικὸ νησάκι εἶναι σᾶν φυλακὴ γιὰ τοὺς ἐποίκους του, ψαράδες νοσταλγούς, ἀνθρώπους τῆς δουλειᾶς, γλάρους τῆς θάλασσας.

Γιὰ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς ἀξίζει νὰ γίνεται κάθε λόγος, γιατὶ καὶ τώρα στὴ φτώχεια τους, εἶναι νοικοκυραῖοι καὶ τίμιοι, δουλευτάδες καὶ σεμνοί, θύματα διπλῆς καταστροφῆς: τῆς Μικρασιατικῆς καὶ τῆς ἐποικιστικῆς.

Ἀπὸ τὸ χωριό τους—Μαρμαρινοὶ οἱ περισσότεροι, ἐπὸ τὴ Γαλιμνῆ—βρεθήκανε στὴν Ἐλευσίνα, κι' ἀπὸ τὴν Ἐλευσίνα τοὺς πέταξαν στὴν Ἀμμουλιανή. Τὴν πρώτη φορὰ τοὺς ἐγκαταστήσανε στὴν Ἐλευσίνα, γιατὶ ἐκεῖ εἶχε ἐργοστάσια καὶ θάλασσα. Τὴ δεύτερη τοὺς σύρανε στὴν Ἀμμουλιανή, γιατί, ψαράδες ὅπως ἦτον ἀπὸ παράδοση. θὰ βρίσκανε ἐκεῖ ὅ.τι τοὺς χρειαζόταν: θάλασσα μὲ ψάρι, ψάρι ἄφθονο, ὅπως στὸ χωριό τους ποὺ καθόνταν στὸν καφενὲ καὶ τὸ σημαδεύαν δύο μίλια μακρυά.

Μὰ μήτε ψάρι βρίκανε, μήτε ἀνάπαυση. Τὸ γραφικὸ νησάκι δεχόνταν ἀνθρώπους μιὰ φορὰ τὸ χρόνο, νἄρχωνται καὶ νὰ φεύγουν, νὰ τριγᾶνε τὶς ἐλιὲς τῶν καλογήρων καὶ νὰ κουβαλᾶνε τὸν καρπό.

Περ' ἀπ' αὐτὸ ψυχὴ δὲν μποροῦσε νὰ μείνει στὸ νησί. Νησὶ ὡραῖο, μὰ ἄγονο.

Διακόσιες φαμίλιες οἱ ψαράδες νοσταλγοὶ στριμόχτηκαν ἐκεῖ στὸ οτενό, στὸ λαιμὸ τοῦ νησιοῦ, ἀνάμεσα στὴν μιὰ παραλία καὶ στὴν ἄλλη. Λιμανάκι ἀπ' ἐδῶ, λιμανάκι ἀπ' ἐκεῖ, πέτρα καὶ θάλασσα Πέτρα ἀτέλειωτη, νὰ σκάβεις καὶ νὰ μὴ βρίσκεις ἄκρη. Πέτρα καὶ πεῦκα καὶ ἐλιὲς—πιὸ πολλὲς ἄγριες.

Τοὺς θώπευσε ἡ φυσικὴ μαγεία στὴν ἀρχή· ξαναβρίκαν τὸ στοιχεῖο τους τὸ νερό. Ριξανε ξαναρίξανε ματιὲς διαπεραστικὲς πρὸς τὴ θάλασσα, πήρανε τὰ μπουρίνια γιὰ κοπάδια ψαριῶν, ὁραματίστηκαν τὰ νερά τους, πέρα στὸ Μαρμαρᾶ, ἐκεῖνα τὰ νερὰ τὰ ἅγια, ποὺ γεμίζουν καΐκια ψάρια μὲ τὸ τίποτα, σαρδέλλες, σαυρίδια, κολλιούς, τὰ θυμηθήκαν ὅλα, βγήκανε στὸ ψάρεμα, βολαλάξανε μιά, δυό, τρεῖς, πέντε, ἑκατὸ φορές. ὅπως ξέρανε αὐτοί, τίποτα. Πέντε, δέκα ὀκάδες, πενῆντα ἢ ἑκατὸ μαρίδες, καὶ δὲν ἔχεις ποὺ νὰ τῆς πωλήσεις, ποιὸς νὰ σοῦ τὶς ἀγοράσει καὶ πόσο.

Τοὺς καϋμένους τοὺς ψαράδες νοσταλγούς! Δακρύσανε τὰ μάτια τους γιὰ τὴν ἀτυχία. Κατάπιαν τὶς πίκρες τους, σφίχτηκαν μέσα στὴν ἀπόγνωσή τους, πιάσαν τὴ τσάπα νὰ ἰδοῦνε μήπως τὸ χῶμα δίνει τίποτα, ἀφοῦ ἡ θάλασσα τοὺς φάνηκε τόσο ἄξενη

Σκάψαν νὰ θεμελιώσουν τὴ ζήση τους καὶ τὸ βίο τους στὰ κατσάβραχα. Σπάσαν πέτρες νὰ μεγαλώσουν τὰ χωραφάκια τους—τέσσερα στρέμματα γιὰ κάθε φαμίλια!! βάλανε μερικὲς ρίζες κλίματα, περιποιήθηκαν τὸ χωριό τους, φέρανε νερὸ ποὺ δὲν εἶχε, πολεμήσανε σκληρά, μὲ τὴ φύση, στῆθος πρὸς στῆθος, ἀντρίκεια, παληκαρίσια, ὅπως ξέρουν νὰ πολεμοῦν οἱ δουλευτᾶδες στὴν ὕπαιθρο.

Μὲ τὴν ἐλπίδα, πὼς κάποιος—κάποτε θὰ ρίξει μιὰ ματιὰ καὶ πρὸς τὰ ἐκεῖ, μὲ τὴν ἀόρατη ἐλπίδα, πὼς θὰ ρθεῖ καὶ ἡ σειρά τους, θὰ φροντίσει καὶ γι' αὐτοὺς ἡ πολιτεία. τὸ κράτος, οἱ ποικιλόνιμες ὀργανώσεις.

Πόσο γελάστηκαν. Ὑπουργός, Γενικὸς Διοικητής. Βουλευταί, Πολιτευταὶ δὲν ἔμειναν ποὺ νὰ μὴν τοὺς δώσουν ἄφθονες καὶ πλούσιες ὑποσχέσεις. Ὑποσχέσεις ὅμως. Ὑποσχέσεις μονάχα. Λαγοὺς μὲ πετραχήλια.

Καὶ τὶ ζητοῦσαν οἱ καϋμένοι; Τὶ ζητοῦν ὡς τὰ σήμερα; Ἀκοῦστε: ἕνα τηλέφωνο γιὰ νὰ συνδέονται μὲ τὸν ὑπόλοιπο κόσμο, ἕναν γιατρό. Νὰ βουλιάζει τὸ νησὶ κανεὶς δὲν θὰ τὸ πάρει χαμπάρι. Ν' ἀρρωστήσει ἕνας, δὲν ὑπάρχει γιατρὸς καὶ φάρμακα, ἄς εἶναι καὶ καθάρσιο! Αὐτὰ ζητᾶνε. Ὄχι παροχὲς καὶ προστασίες, ἀργομισθιες καὶ εὔνοιες.

Ντροπὴ βέβαια καὶ νὰ τὰ γράφει κανεὶς αὐτά.

Δ. Κ.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἡ ἐπιτροπὴ συστήματος Ναυτοπροσκόπων Ν. Μουδανιῶν προκηρύσσει, διὰ τὴν 19—5—56 καὶ ὥραν 12 μεσημ. εἰς τὸ Δημαρχεῖον Ν. Μουδανιῶν πρόχειρον φανερὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν κατασκευὴν ἐντευκτερίου, δαπάνης 86 500 δραχ. Ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς Ἀναλυτικῆς διακηρύξεως ἧς δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν οἱ βουλόμενοι παρὰ τῷ Δήμῳ Μουδανιῶν.

Δεκτοὶ γίνονται οἱ ἐργολάβοι Δημοσίων Ἔργων πάσης τάξεως δι' ἔργα οἰκοδομικῆς καὶ ἀνεγνωρισμένοι ἐμπειροτέχναι.

Κηρύκεια καὶ ἔξοδα δημοσιεύσεως βαρύνουσιν τὸν τελευταῖον μειοδότην.

Ἐν Ν. Μουδανίοις τῇ 9—5—56

Ὁ Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς:
ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ
Δήμαρχος Ν. Μουδανιῶν

ΚΛΙΝΙΚΗ
Χειρουργικὴ -- Γυναικολογικὴ
Παθολογικὴ – Καρδιολογικὴ
ΠΟΛΥΝΙΚ. Θ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ
Τ. Τακτικοῦ Ἐπιμελητοῦ τῆς Καρδιολογικῆς Κλινικῆς Βιέννης
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Πατριάρχου Ἰωακεὶμ 5
Παραπλεύρως Ἐγνατίας 116.
Στάσις Καμάρας (Γυμνάσιον)
τέως Κλινικὴ Τσινοπούλου
Τηλέφ. 71—323

ΟΙ ΛΑΪΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΠΟΡΤΑΡΙΑΣ

Τὴν τρίτην ἡμέραν τοῦ Πάσχα διεξήχθησαν εἰς Πορταριὰν μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν, οἱ ἐτήσιοι λαϊκοὶ ἀγῶνες.

Τοὺς λαϊκοὺς ἀγῶνας ἐτίμησαν ὁ κ. Νομάρχης, ὁ πρωτοσύγγελος κ. Καλλίνικος, ὁ βουλευτὴς κ Σαραφιανός, ὁ διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας κ. Παπαδόπουλος, ὁ ὑποδ)τὴς διοικήσεως χωρ)κῆς Χαλκιδικῆς ἀντ)χης κ. Ἀνευλαβῆς, ὁ διευθυντὴς τοῦ Στρατολογικοῦ Γραφείου, ὁ εἰσηγητὴς τῆς Νομαρχίας κ. Νίτσας, ὁ διοικητὴς τῆς ὑποδ)σεως Ν. Μουδανιῶν, οἱ δήμαρχοι Πολυγύρου καὶ Ν. Μουδανιῶν, οἱ πρόεδροι Κοινοτήτων: Ν. Ὁλύνθου, Ἁγ Μάμαντος, Καρκάρας, Διονυσίου, Τριγλίας Ζωγράφου, Ν. Ποτιδαίας καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν Κοινοτήτων Γαλατίστης καὶ Ἁγ. Προδρόμου, οἱ γεωπόνοι: κ κ. Ἀναγνωστόπουλος, Τσολοδῆμος, Ἀργυρόπουλος, Κούσουλας, Κοτανίδης, ὁ διευθυντὴς τῆς Ἑνώσεως Συν)σμῶν κ Ἀλπάνης καὶ πλῆθος κόσμου ἐκ τῶν πέριξ χωρίων

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀγωνισμάτων ὁμίλησεν ὁ ἐκ Πορταριᾶς κ Κωνστ. Τζέκης ἐξάρας τὴν σημασίας τῶν λαϊκῶν ἀγώνων, μεθ' ὃ ἐκήρυξεν τὴν ἔναρξιν τῶν ἀγώνων ὁ Νομάρχης κ. Γούλας. Ἐγένετο κατόπιν ἀναπαρίστασις παρὰ τοῦ συλλόγου ἀγροτοπαίδων Πορταριᾶς τῆς ἐπικειμένης ἀπελευθερώσεως τῆς Κύπρου, ἥτις ἐσκόρπισε εἰς πάντας ρίγη συγκινήσεως. Ἐπικολούθησεν ἡ παρέλασις τῶν ἀθλητῶν καὶ νεανίδων πρὸ τῶν ἐπισήμων παιανιζούσης τῆς φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Ν Μουδανιῶν.

Οἱ ἀγῶνες ἤρχισαν μὲ ὡραῖαν ἄμιλλαν. Μετὰ τὸ πέρας αὐτῶν ἐχορεύθησαν τοπικοὶ χοροὶ καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ κ Νομάρχης ἐστεφάνωσε τοὺς νικητὰς καὶ ἀπένειμε εἰς αὐτοὺς χρησιμώτατα γεωργικὰ ἐργαλεῖα ὡς ἔπαθλα. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἐγένετο ἡ ἐπίδοσις τοῦ ἀπονεμηθέντος ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως διπλώματος εἰς τὴν Κοινότητα Πορταριᾶς διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν κοινοτικὴν δρᾶσιν.

Ὡραιοτάτη δεξίωσις ἔλαβε χώραν εἰς τὸ κεντρικὸν καφενεῖον τῆς Κοινότητος, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ἐχορεύθησαν Ἑλληνικοὶ χοροὶ συνωδείᾳ τῆς φιλαρμονικῆς μουσικῆς τοῦ Δήμου Ν. Μουδανιῶν, ὅστις εὐγενῶς παρεχώρησε ταύτην.

Εἶναι ἄξιοι θερμῶν συγχαρητηρίων ἅπαντες, οἵτινες συνέβαλον εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὡραιοτάτης ἑορτῆς, ἰδιαιτέρως δὲ ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότος κ. Ἀντ. Καασαμανώλης, τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον, ὁ Μορφωτικὸς Σύλλογος Ἀγροτοπαίδων Πορταριᾶς, ὁ τοπικὸς γεωπόνος καὶ ἡ ὑπάλληλος τῆς Ἀγροτικῆς Οἰκονομικῆς δ. Νατσούδη

Οἱ νικηταὶ ποὺ ἔλαβον τὰ ἔπαθλα:

1) Δρόμος 1000 μέτρων ἀνδρῶν: Ἄγγελος Σιαφλιάκης ἐκ Πορταριᾶς, ἕναν θειωτῆρα.

2) Δρόμος 100 μέτρων ἀνδρῶν: Χρῖστος Κλάτσιος ἐκ Ν Γωνιᾶς, τσεκοῦρι, πριόνι καὶ ψαλίδι.

3) Δρόμος 100 μέτρων ἐφήβων: Κων)τῖνος Δεληχρῖστος ἐκ Ν. Συλλάτων τσεκοῦρι, πριόνι καὶ ψαλίδι.

4) Ἅλμα τριπλοῦν: Γρηγόριος Δραζιώτης ἐκ Ν Μουδανιῶν ἕναν θειωτῆρα.

5) Ἅλμα ἁπλοῦν· Ξενοφὼν Πατραλέξης ἐκ Πορταριᾶς, τσεκοῦρι, πριόνι καὶ μαχαῖρι κλαδεύματος.

6) Πάλη ἀνδρῶν: Συμεὼν Σερεμέτης ἐκ Ζωγράφου καὶ Δημητ. Τσυβδάρης ἐκ Ν. Συλλάων (ἐλθόντες εἰς ἰσοπαλίαν) ἕναν θειωτῆρα.

7) Λιθοβολία: Ἀστερ Σιμώνης ἐκ Γαλατίστης ψαλίδι καὶ μαχαῖρι κλαδεύματος.

ΤΟ ΕΣΟΔΟΝ ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΥ ΘΑ ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΠΙΚΑ ΕΡΓΑ

ΑΘΗΝΑΙ 12.— Τὸ ὑπουργεῖον ἐσωτερικῶν ἀνεκοίνωσε πρὸς τοὺς νομάρχας καὶ ἐπάρχους, ὅτι τὸ ἔσοδον τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἐκ τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς καταναλώσεως τοῦ καπνοῦ διατίθεται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον πρὸς ἐκτέλεσιν τοπικῶν ἔργων κοινῆς ὠφελείας καὶ ὅτι οἱ δήμαρχοι καὶ πρόεδροι κοινοτήτων καὶ οἱ ἁρμόδιοι δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι, οἵτινες διὰ πράξεών των ἢ διαταγῶν των μεταβάλλουν τὸν σκοπὸν τῆς διαθέσεως τοῦ ἐσόδου τούτου, ὑπέχουν πειθαρχικὰς καὶ ποινικὰς εὐθύνας.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ ΕΙΣ ΓΑΛΑΤΙΣΤΑΝ ΚΑΙ ΑΓ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΝ

Τὴν Δευτέραν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, ἡ Μουσικὴ τοῦ Δήμου Πολυγύρου, συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ κ. Ἀριστομένους Δήμου μέλους τῆς Διοικούσης ἐπιτροπῆς τῆς Μουσικῆς, μετέβη εἰς Γαλάτισταν καὶ Ἅγιον Πρόδρομον γενομένη δεκτὴ ἐνθουσιωδῶς ὑπὸ τῶν κατοίκων.

Εἰς Γαλάτισταν ἔφθασεν τὴν 10.30′ π.μ ὅπου ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Θεολόγης προσέφερεν ἀναψυκτικὰ εἰς ὅλους Ἐν συνεχείᾳ ὁδήγησε τὴν Μουσικὴν εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Κοινότητος ὅπου ἐπαίχθησαν διάφορα ἐμβατήρια. Ἐπικολούθησαν ἐθνικοὶ χοροί τοὺ ὁποίους ἐχόρευσαν οἱ νέοι καὶ νέες τοῦ χωριοῦ. Προσεφέρθησαν καὶ καὶ πάλιν ἀναψυκτικὰ ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κοινότης καὶ ἐπικολούθησε γεῦμα.

Τὴν 4.30′ μ.μ. ἀφοῦ ὁ συνοδὸς τῆς Μουσικῆς ηὐχαρίστησεν τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κοινότητος διὰ τὰς περιποιήσεις, ἀνεχώρησαν διὰ τὸν Ἅγιον Πρόδρομον, ὅπου τοὺς ὑπεδέχθησαν ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος καὶ ὁ δημοδιδάσκαλος κ. Διαβάτης. Ἐπαίχθησαν ἐμβατήρια καὶ ἐν συνεχεῖα ἑλληνικοὶ χοροί, τοὺς ὁποίους ἐχόρευσαν οἱ κάτοικοι τοῦ Ἁγίου Προδρόμου καὶ οἱ ἐκ Θεσσαλονίκης ἐκδρομῆς.

Προσεφέρθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κοινότητος γλυκὰ κουταλιοῦ καὶ ἀνὰ ἓν κόκκινο αὐγό. Ἐπίσης αἱ μικραὶ μαθήτριαι τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου προσέφεραν εἰς τοὺς μουσικοὺς ἀνά ἓν κόκκινο αὐγό.

Τὴν 7ην μ.μ. εὐχαριστήσας ὁ συνοδὸς τῆς Μουσικῆς τὸν κ. Πρόεδρον διά τάς περιποιήσεις ἀνεχώρησαν ἐπιστρέψαντες εἰς Πολύγυρον μὲ τάς καλυτέρας των ἐντυπώσεων ἐκ τῆς φιλοξενείας τῶν δύο γειτονικῶν κοινοτήτων.

Τόσον εἰς τὴν Γαλάτισταν, ὅσον καὶ εἰς τὸν Ἅγιον Πρόδρομον συνεχάρησαν τὸν συνοδὸν τῆς Μουσικῆς καὶ τὸν Ἀρχιμουσικὸν κ. Τσουμίταν διά τὴν ἀρτίαν ἐμφάνισιν τῆς Μουσικῆς. Μ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Καλοῦμεν τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου Ἀναπήρων καὶ Θυμάτων Πολέμου Νομοῦ Χαλκιδικῆς εἰς πρώτην γενικὴν συνέλευσιν τὴν 13 Μαΐου 1956 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π.μ. μὲ τόπον συνελεύσεως τὸ ζαχαροπλαστεῖον Νικολάου Βερροιώτου καὶ θέματα συζητήσεως.

1) Λογοδοσία ἀποχωροῦντος διοικητικοῦ συμβουλίου ἐπὶ τῶν πεπραγμένων καὶ ἀπαλλαγὴ τούτου πάσης εὐθύνης.

2) Ἐκλογὴ νέου διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς

3) Τροποποίησις τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Συνδέσμου.

Ἐλλείψει ἀπαρτίας ἡ γενικὴ συνέλευσις θὰ ἐπαναληφθῇ τὴν 20 Μαΐου μὲ τὰ αὐτὰ θέματα. Ἂν καὶ κατὰ τὴν δευτέραν γεν Συνέλευσιν δὲν ἐπιτευχθῇ ἀπαρτία θὰ ἐπαναληφθῇ ὡς τρίτη τὴν 27 Μαΐου ἐ.ἔ. συμφώνως τῷ καταστατικῷ τοῦ Συνδέσμου.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 5 Μαΐου 1956

Ὁ Πρόεδρος:
Θ. ΛΙΑΡΙΓΚΟΒΙΝΟΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Ι. ΓΟΥΓΑΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναι τῇ 2 Μαΐου 1956

Πρὸς

Τὴν Δ)νσιν τῆς ἐφημερίδος «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»

Πολύγυρον

Θέμα: Περὶ τῆς διώρυγος Νέας Ποτιδαίας.

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 15-4-56 ἀναφέρεται ὅτι προεκλογικῶς εἶχε δημοσιευθῆ ἡ πληροφορία ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας εἶχε ἀναθέσει εἰς ἐργολάβον, ἄνευ δημοπρασίας, τὴν ἐκβάθυνσιν τῆς διώρυγος τῆς Νέας Ποτιδαίας, μετεκλογικῶς ὅμως οὐδὲν ἐγένετο.

Σᾶς πληροφορῶ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνιῶν καὶ Δημ. Ἔργων διέθεσε πίστωσιν 400 000 δρχ. διὰ τὴν διάνοιξιν τῆς διώρυγος Νέας Ποτιδαίας. Ἡ βυθοκόρος, ἡ ὁποία πρόκειται νὰ ἐργασθῇ εἰς τὴν ἐν λόγῳ διώρυγα εὑρίσκεται ἤδη εἰς Πόρτο Λάγο, ὁπόθεν θὰ μεταφερθῇ εἰς Καβάλαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Νέαν Ποτιδαίαν. Δὲν ἀποκλείεται ὅμως νὰ σταλῇ καὶ εἰς Ν. Ποτιδαίαν ἀπ' εὐθείας ἐκ Πόρτο Λάγο ἐὰν ὁ καιρὸς τὸ ἐπιτρέψῃ ὁ πότε καὶ θ' ἀρχίσουν αἱ ἐργασίαι.

Ὁ Ὑπουργὸς Γ. Ι. ΡΑΛΛΗΣ

Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ 12.— Τὸ ὑπουργεῖον ἐσωτερικῶν ἀνεκοίνωσεν, ὅτι τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῆς προσωπικῆς ἐργασίας ὁρίζει δι' ἀποφάσεώς του τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν συμβούλιον εἰς τὴν ὁποίαν δέον νὰ ὁρίζεται καὶ ὁ χρόνος ἐνάρξεως ταύτης καὶ ὅτι οἱ ὑπόχρεοι εἰς ἐργασίαν καλοῦνται πρὸς ἐκτέλεσιν ταύτης ὡρισμένην ἡμέραν, δι' ἐγγράφου προσκλήσεως τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος, ἐπιδιδομένης ἐπὶ ἀποδείξει εἰς ἕνα ἕκαστον δέκα τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δι' ἐργασίαν καθορισθείσης.

ΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΝ ΓΑΛΑΤΙΣΤΗΣ

Τὸ Μέσον Κατηχητικὸν Γαλατίστης, τὸ ὁποῖον διευθύνει ἐπὶ τριετίαν ἡ διδασκάλισσα κ. Μαρία Γραμμένου, ἔδωσε τὴν ἡμέρα τοῦ Πάσχα καὶ δεύτερη θεατρικὴ παράσταση, κοινωνικοῦ περιεχομένου, ὑπὲρ τῶν πτωχῶν.

Ἀξίζουν θερμὰ συγχαρητήρια στὴν ἀκούραστη αὐτὴ διδασκάλισσά μας καὶ στὶς νέες τοῦ κατηχητικοῦ, διότι καὶ ὧρες εὐχάριστες γάρισαν στοὺς πολυπληθεῖς θεατὰς τοῦ ἔργου καὶ μικρὴ ἀνακούφιση ἔδωσαν στοὺς ἀπόρους τῆς κωμοπόλεώς μας. Β.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ὁ Σύνδεσμος ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου μᾶς ἀπέστειλεν πρὸς δημοσίευσιν τὸ κατωτέρω εὐχαριστήριον.

Πρὸς τὸν Ἐλεγκτὴν τοῦ Δημοσίου
Ταμείου Χαλκιδικῆς
κ. Κωνσταντῖνον Σοφονίου

Ἐν ταῦθα

Διὰ τῆς παρούσης σπεύδομεν διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν νὰ ἐκφράσωμεν θερμὰς εὐχαριστίας διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν μελῶν τῆς τάξεώς μας.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 5 5—56

Μετ' ὑπολήψεως

Ὁ Πρόεδρος: Θ. Λιαριγκοβινός.

Τὰ Μέλη: Ἀθ. Σώνης, Μαρία Ρωμανιά, Ἰωαν. Γοῦτας, Ἀθαν. Κόκκαλος.

Ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος Χαλκιδικῆς ἐκφράζει τὰς βαθυτάτας εὐχαριστίας του πρὸς τοὺς κληρονόμους τοῦ ἀειμνήστου Προέδρου Χρίστου Χρῖστίδου, διὰ τὴν παρ' αὐτῶν δωρεὰν τῆς βιβλιοθήκης του πρὸς τὸν Σύλλογον.

Θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου, νὰ ἐκφράσω, καὶ διὰ τοῦ τύπου, τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὸν Δ)τὴν τοῦ Νοσοκομείου Χαλ)κῆς ἰατρὸν κ. Ἰατροῦ. ὅστις μὲ ἐθεράπευσεν πάσχων ἐκ βαρείας νόσου, ὡς καὶ τὴν προϊσταμένην δίδα Μπάτσιου καὶ τὰς ἀδελφάς, διὰ τὰς περιποιήσεις των.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΣΤΟΪΚΟΣ
ἐκ Μεταγγιτσίου.

Η ΒΕΒΑΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤ. ΦΟΡΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 12.— Τὸ ὑπουργεῖον ἐσωτερικῶν παρήγγειλε πρὸς τοὺς νομάρχας, ὅπως μεριμνήσουν προσωπικῶς διὰ τὴν ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν βεβαίωσιν τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν φόρων τελῶν, δικαιωμάτων καὶ εἰσφορῶν ὡς καὶ τοῦ ἀντιτίμου τῆς προσωπικῆς ἐργασίας καὶ ἐπιβάλουν τὰς νομίμους κυρώσεις εἰς περίπτωσιν καθυστερήσεώς τῆς τοιαύτης βεβαιώσεως.

ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ

Ὁ βουλευτὴς Χαλκιδικῆς κ. Σαραφιανὸς ἐπεσκέφθη τὴν τρέχουσαν ἑβδομάδαν τὰ χωριὰ Καλαμαριᾶς καὶ τὸν Ταξιάρχην.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 41)56 ἀποφάσεως Πρωτοδικείου Χαλκιδικῆς, ἀνεγνωρίσθη ὡς νόμιμον τὸ ἱδρυθὲν ἐν Ν. Μουδανίοις Σωματεῖον Καρραγωγέων «Ὁ Ἅγιος Δημήτριος» σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ προαγωγὴ τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν συμφερούντων τῶν μελῶν αὐτῶν.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 7 Μαΐου 1956

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος
ΧΡΗΣΤΟΣ Ι. ΤΣΑΤΣΑΡΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἐνοικιάσεως Πρωΐμων Γεωργικῶν προϊόντων

Ὁ Δήμαρχος Πολυγύρου διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐνοικίασις τοῦ φόρου πρωΐμων γεωργικῶν προϊόντων οἰκον. ἔτους 1956—57.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Πολυγύρῳ καὶ εἰς τὸν συνήθη τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ τὴν 18ην Μαΐου ἐ.ἔ. ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11—12 π.μ. ἐνώπιον τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς.

Τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου εἶναι 2 ο)ο ἐπὶ τῆς παραγωγῆς τῶν προϊόντων.

Ὡς ἐγγύησις συμμετοχῆς εἰς τὴν δημοπρασίαν 5.000 δρχ. ἢ ἐγγυοδοτικὴ ἐπιστολὴ Τραπέζης ἢ ἀνάλογος κτηματικὴ ἐγγύησις.

Πρώτη προσφορὰ ὡρίσθη 80.000 δραχμάς.

Τὸ μίσθωμα καταβληθήσεται εἰς 4 δόσεις, τῆς α.' ἕνα μῆνα μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συμβολαίου, τῆς β.' ἕνα μῆνα μετὰ τὴν καταβολὴν τῆς α.' δόσεως τῆς γ.' ἕνα μῆνα μετὰ τὴν καταβολὴν τῆς β.' δόσεως καὶ τῆς δ.' δύο μῆνας μετὰ τὴν καταβολὴν τῆς γ.' δόσεως.

Τῶν λοιπῶν ὅρων τῆς δημοπρασίας δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι προσερχόμενοι εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Δήμου.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 10η Μαΐου 1956

Ὁ Δήμαρχος
ΧΡ. Κ. ΖΑΜΠΟΥΝΗΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Τακτικοῦ μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ διὰ τὴν ἀνάδειξιν χορηγητῶν τροφίμων καὶ καυσίμου ὕλης οἰκονομ. ἔτους 1956—57 διὰ τὸ Νοσοκομεῖον Χαλ)κῆς καὶ Κοιν. Ὑγειον. Σταθμοὺς Νέων Μουδανιῶν Ἀρναίας καὶ Κασσάνδρας (Βάλτης.)

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Κρατικοῦ Νοσ.μείου Χαλ)κῆς προκηρύσσει τακτικοὺς μειοδοτικοὺς διαγωνισμοὺς προμηθείας τροφίμων καὶ καυσίμου ὕλης διὰ τὸ Οἰκον. ἔτος 1956—57 καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Νοσ)μείου καὶ Κοιν. Ὑγείον. Σταθμοὺς Ἀρναίας—Νέων Μουδανιῶν καὶ Κασσάνδρας.

Οἱ διαγωνισμοὶ ἐνεργηθήσονται τὴν 27ην Μαΐου 1956 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11—12 π.μ. διὰ μὲν τὸ Νοσ)μεῖον εἰς τὰ Γραφεῖα αὐτοῦ διὰ δὲ τοὺς σταθμοὺς εἰς τὰ Γραφεῖα τῶν σταθμῶν.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν τῶν ὅρων καὶ συμφωνῶν καθ' ἑκάστην παρὰ τοῖς Γραφείοις τοῦ Νοσ)μείου καὶ τῶν σταθμῶν,

Ὁ Προεδρεύων τοῦ Δ.Σ.
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΔΑΡΑΒΙΓΚΑΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Ὑγειονομικὸν Κέντρον Χαλκιδικῆς διακηρύττει ὅτι τὴν 23ην Μαΐου ἐνεργηθήσεται ἐν Πολυγύρῳ μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ ὑπ' ἀριθ. Κ.Υ Θ 97 αὐτοκινήτου Υ Κ. Ἐλονοσίας.

Σχετικαὶ πληροφορίαι καθ' ἑκάστην ἐν τοῖς γραφείοις αὐτοῦ.

Ὁ Νομάτρος
Γ. ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ

ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΙΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Κατόπιν κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συγκοινωνιῶν καὶ Δημ. Ἔργων, Οἰκονομικῶν, Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ Ἐσωτερικῶν ἀπὸ 14—5—56 ἄρχεται ἡ ἀπογραφὴ καὶ ταξινόμησις τῶν αὐτοκινήτων καὶ μοτοσυκλεττῶν τοῦ νομοῦ Χαλκιδικῆς.

Ἡ ἀπογραφὴ τῶν αὐτοκινήτων ὀχημάτων διενεργηθήσεται εἰς ἣν θέσιν ἐνηργήθη ἡ κατὰ τὸ 1954.

Τὰ ὀχήματα θὰ προσκομίζωνται πρὸς ἀπογραφὴν κατὰ τὴν κατωτέρω καθοριζομένην σειράν:

ΔΕΥΤΕΡΑΝ 14. Φορτηγὰ αὐτοκίνητα δημοσίας χρήσεως μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ κυκλοφορίας ΔΧ)Θ 1 600.

ΤΡΙΤΗΝ: 15. Φορτηγὰ αὐτ)τα δημοσίας χρήσεως ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ κυκλοφορίας ΔΧ)Θ 1601 καὶ ἄνω.

ΤΕΤΑΡΤΗΝ: 16. Φορτηγὰ αὐτ)τα ἰδιωτικῆς χρήσεως ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ κυκλοφορίας.

ΠΕΜΠΤΗΝ: 17. Ὑπεραστικὰ λεωφορεῖα ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ κυκλοφορίας

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ: 18. Ἐπιβατικὰ αὐτ)τα δημοσίας χρήσεως ἕδρας Πολυγύρου καὶ κωμοπόλεων Νομοῦ Χαλκιδικῆς.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ: 19. Ἐπιβατικὰ αὐτ)τα ἰδιωτικῆς χρήσεως, δίκυκλα καὶ τρύκυκλα ἰδιωτικῆς χρήσεως καὶ δημοσίας χρήσεως ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ κυκλοφορίας.

ΔΕΥΤΕΡΑΝ: 21. Ἅπαντα τὰ αὐτ)τα καὶ δίκυκλα τῶν Κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν.

ΤΡΙΤΗΝ: 22. Ἅπαντα τὰ μὴ κληθέντα εἰς τὰς ἀνωτέρω ἡμερομηνίας πάσης φύσεως αὐτοκίνητα.

Ἡ διεξαχθησομένη ἀπογραφὴ ἀφορᾶ τὰ πάσης κατηγορίας αὐτ)τα καὶ μοτοσυκλέττας, ὧν οἱ κάτοχοι εἶναι μόνιμοι κάτοικοι τοῦ Νομοῦ Χαλκιδικῆς ἢ αἱ ἐπὶ τῶν ἀδειῶν κυκλοφορίας ἀναγραφόμεναι ἕδραι τῶν ὀχημάτων (λεωφορεῖα καὶ ἐπιβατικὰ Δημοσίας χρήσεως) κεῖνται ἐντὸς τοῦ Νομοῦ Χαλκιδικῆς.

ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ

1) Τὴν ἄδειαν κυκλαφορίας.

2) Τοὺς τίτλους κυριότητος.

3) Βεβαίωσιν τῆς Οἰκον. Ἐφορίας τῆς περιοχῆς μονίμου κατοικίας του ὅτι ἐβεβαιώθησαν οἱ ἀναλογοῦντες φόροι καὶ ὅτι κατεβλήθησαν αἱ ἀπαιτηταὶ δόσεις.

4) Διπλότυπον εἰσπράξεως 100 δραχμῶν

5) Διπλότυπον εἰσπράξεως διὰ δικαιώματα ἐπιθεωρήσεως 60 δρχ. διὰ τὰ φορτηγὰ καὶ λεωφορεῖα καὶ 30 δρχ. διὰ τὰ ἐπιβατικὰ καὶ μοτοσυκλέττας.

6) Βεβαίωσιν τοῦ Ταμείου Συντάξεως Αὐτοκινητιστῶν ὅτι εἶναι ἐγγεγραμμένος εἰς τὸ μητρῶον τῶν ἠσφαλισμένων τοῦ Τ.Σ.Α.

7) Πιστοποιητικὸν νομιμοφροσύνης ἢ σημείωμα τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς ὅτι ὑπεβλήθη αἴτησις διὰ τὴν ἔκδοσιν τοιούτου πιστοποιητικοῦ. Μόνον διὰ τοὺς κατόχους ὀχημάτων Δημοσίας χρήσεως.

8) Προκειμένου περὶ τῶν αὐτοκινήτων Ἰδιωτικῆς Χρήσεως, ἀποδεικτικὸν καταθέσεως παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ καὶ Ἀθηνῶν δρχ. 50 ὑπὲρ τῆς Ε.Λ.Π.Α. (Ν.Δ. 3334] 55) διὰ τὰ αὐτ)α (φορτηγὰ ἐπιβατικὰ λεωφορεῖα) καὶ δρχ. 25 διὰ τὰς μοτοσυκλέττας.

Αἱ ἐκδιδόμεναι ἄδειαι χαρτοσημαίνονται τῶν μὲν ὀχημάτων ἰδιωτικῆς χρήσεως διὰ χαρτοσήμου 150 δραχ. τῶν δὲ τοιούτων Δημ. χρήσεως διὰ χαρτοσήμου 50 δρχ. Ἐπίσης δι' ἐνσήμου τοῦ Τ.Σ.Α. δρχ. 100 προκειμένου περὶ χορηγήσεως ἀδείας κυκλοφορίας αὐτοκινήτου κατὰ πρῶτον ἢ 50 δραχ. προκειμένου περὶ ἀνανεώσεως τῆς ἀδείας κυκλοφορίας τοῦ αὐτοκινήτου.

Ἕκαστον προσκομιζόμενον ὄχημα δέον νὰ συνοδεύηται παρὰ τοῦ ὁδηγοῦ ὡς καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου αὐτοῦ.